

GRAMEX press

Suomi muuttui
popin maaksi

Gramexilla
ennätysten vuosi

MES-soitinpankki
vuokraa arvosoittimia

Haastattelussa
Kuumaa
Prinssi
Heikki Silvennoinen

Pehmoaino palaa
perusasioiden äärelle

2
2023

Intro

Teksti: Riikka Hiltunen ja Lauri Kaira

HALLITUSOHJELMANEUVOTTELUT KÄYDÄN PERINTEISESTI VUONNA 1890 VALMISTUNEESSA SÄÄTYTALOSSA. KUVA: JANNE SUHONEN

Luovan alan tavoitteet hallitusohjelmaan

Gramex on osallistunut Luovien alan yhteisten tavoitteiden ajamiseen uuden hallituksen ohjelmaan.

Ohjelman mukaan hallituksen tulee asettaa luovien kasvun vauhdittaminen yhdeksi kärkitavoitteekseen. Ohjelman mukaan tähän tarvitaan muun muassa seuraavaa:

- ministeriörajat ylittävää luovien alojen elinkeino-toiminnan kasvustrategiaa
- elinkeinotukien kehittämistä luoville aloille sopiviksi
- vahvaa tekijänoikeussuojaa ja oikeudenmukaista hyvitystä tekijänoikeuden rajoituksista

- 11 miljoonan euron hyvitystä yksityisestä kopioinnista
- parempia tutkimiskeinoja kansainvälisiin piratit-palveluihin
- itsensätyöllistäjien työttömyysturvan parantamista muun muassa yhdistelmä-vakuutuksella.

Hallitusohjelmaneuvotteluissa luovien alojen asiat sijoitettiin pääosin **Sari Multalan** (kok.) ja **Ritva "Kike" Elomaan** (ps.) vetämiin työryhmiin. Työttömyysturva-asiat ovat kuuluneet **Arto Satosen** (kok.) ja elinkeinotoiminnan edistäminen **Sanni Grahn-Laason** (kok.) vetämiin työryhmiin.●

Yleisötyön koulutusta musikoille

Metropolia ammattikorkeakoulu toteuttaa yhteistyössä Taideyliopiston Sibelius-Akatemian ja Suomen Sinfoniaorkesterit ry:n kanssa koulutuksen, jonka tavoitteena on kehittää musiikoiden yleisötyöhön liittyvää pedagogista, vuorovaikutuksellista ja ryhmätyöskentelyyn liittyvää osaamista. Maksuttomaan koulutukseen voi hakea mukaan 21.8. saakka.●

KUVA: JARKKO MIKKONEN

DIGELIUKSEN LEVYKAUPPA SIIRTYY HELSINGIN HÄMEENTIELLE. KUVA: KORIANSUORA

Digelius siirtyi We Jazzille

Legendaarinen levykauppa Digelius ehti jo uutisoida lopettamisestaan, mutta kaupan tarina sai sittenkin jatkoa. We Jazz osti Digeliuksen levyvaraston ja liiketoimintaoikeuden sekä avasi Helsingin Hämeentielle kaupan nimellä Digelius Music. Myös aiemmin Vallilassa toimineen We Jazz Records Shop -kaupan toiminta siirtyi samaan osoitteeseen.●

LAURI OGAWA
KUVA: GT MUSIIKKILUVAT OY

Ogawa GT Musiikkiluvat Oy:n johtoon

GT Musiikkiluvat Oy:n toimitusjohtajaksi on nimitetty BBA, Master of Culture and Arts **Lauri Ogawa**. Ogawa on työskennellyt aiemmin muun muassa MTV:llä ja Huaweilla. GT Musiikkiluvat on Gramexin ja Teoston yhteisyritys, joka vastaa taustamusiikkipalveluiden tarjoamisesta yrityksille.●

KAIJA SAARIAHO
KUVA: CHRISTOPHE ABRAMOWITZ

Kaija Saariaho akateemikoksi

Säveltäjä **Kaija Saariaho** on saanut harvinaisen taiteen akateemikon arvonimen. Arvonimen myöntää taideneuvoston esityksestä tasavallan presidentti. Tunnustuksen on musiikin alalta saanut aikaisemmin ainoastaan kapellimestari **Jorma Panula**.●

Gramex isännöi kansainvälistä kokousta

Gramex isännöi Baltic Meeting -kokousta syyskuussa. Kolmi-päiväisen kansainvälisen kokouksen osallistajat edustavat pääasiassa Baltian maiden musiikkien ja äänitetuottajien tekijänoikeusjärjestöjä.●

MINNA-KAISA KALLINEN
KUVA: HENRI SALONEN

Levy-yhtiö tasa-arvon asialla

Suomeen on perustettu uusi levy-yhtiö, jonka tavoitteena on edistää tasa-arvoa musiikkikentällä. **Hulda Huimanakin** tunnetun **Minna-Kaisa Kallisen** Minna Records aikoo julkaista erityisesti naisten ja muunsukupuolisten tekemää musiikkia.●

Loviisaan uusi festari

Loviisan Laivasillassa järjestetään ensi elokuussa ensimmäistä kertaa Saltfest-festivaali. Kahdelle lavalle nousevat muun muassa **Litku Klemetti**, **Arppa**, **Dalindeo** ja **Timo Lassy**. Ohjelman on kuratoinut **Mäns "Dj Bunuel" Strömberg**. 3.–6.8. järjestettävän tapahtuman liput ovat jo myynnissä.●

Artistivientiä visioidaan

Music Finland toteuttaa kuluvan vuoden aikana hankkeen, jossa visioidaan uusia tapoja ja mahdollisuuksia pop-artistien vientiin. Työpajoihin on kutsuttu musiikkialan ammattilaisia eri sektoreilta.●

KUVA: UNSPLASH/ERIC SMART

Tasa-arvoisempaa musiikkialaa

Yksitoista musiikkialan toimijaa teetti kyselytutkimuksen selvittääkseen syitä naisten ja muunsukupuolisten vähäiseen näkyvyyteen musiikkialalla. Alan toimijat aikovat ryhtyä toimenpiteisiin selvityksessä havaittujen epäkohtien korjaamiseksi.●

KUVA: UNSPLASH / JOSE PINTO

KUVA: JUSSI HELTUNEN

KUVASSA VASEMMALTA HELMI KAJASTE, MIKKO SARVANNE, TAPIO LAPPALAINEN JA SANNA AHVENJÄRVI.

Teosto-palkinto kolmelle

Vuoden 2023 Teosto-palkinto ja siihen liittyvä 40 000 euron summa jaettiin kolmen teoksen kesken. Sen saivat **Helmi Kajaste**n ja työryhmän teokset Draama-Helmin levyllä **Draama-Helmi Kuistilla**, **Mikko**

Sarvanteen sävellykset **Mikko Sarvanne** Gardenin levyllä **Heräämisen valkea myrsky** sekä **Sanna Ahvenjärven** ja **Tapio Lappalaisen** sävellys **Water**.●

Pääkirjoitus

LAURI KAIRA
Päätoimittaja

Luovien alojen kasvuun panostettava

Asiantuntijoiden mukaan Suomi tarvitsee kipeästi talouskasvua ja työllisyyden lisäämistä. Luovat alat voivat tarjota tähän vahvan panoksen, kunhan asiaan tartutaan ponnekkaasti.

Luovien alojen haasteeksi on todettu se, että perinteisten teollisuudenalojen ehdoilla suunnitellut elinkeinon edistämistoimet soveltuvat niihin heikosti. Tätä kirjoitettaessa hallitusohjelmaa ei ole vielä julkaistu, mutta olisi Suomen kannalta tärkeää, että tilanne korjataan tällä hallituskaudella.

Luvut puhuvat selkeää kieltä luovien alojen mahdollisuuksista. Toimiala on ensinnäkin suurempi kuin monet perinteiset teollisuuden alat. Tilastokeskuksen mukaan luovat alat tuottivat ennen koronaa 3,3 prosenttia BKT:sta ja 3,1 prosenttia työpaikoista. Esimerkiksi paperiteollisuuden BKT-osuus on 1,4 prosenttia ja elintarviketeollisuuden 1,3 prosenttia.

Taloustutkimuksen mukaan luovien alojen talous vuonna 2021 oli 14,8 miljardia euroa. Alalta kertyi 2,6–3,3 miljardin verotulot, ja alan palkkasumma oli 4,4–5,1 miljardia euroa vuodessa.

Luova ala on globaali kasvun veturi. Yhdistyneiden kansakuntien kauppa- ja kehityskonferenssin UNCTADin mukaan tekijänoikeuteen ja IP-pohjaisiin sisältöihin perustuva luova talous on globaalisti nopeimmin kasvava teollisuuden ala 7,3 prosentin vuosittaisella kasvuvauhdillaan.

Ala on myös erittäin yrittäjävaltainen. Tilastokeskuksen mukaan kulttuuri-ammateissa päätoimessa työskenteleviä oli vuonna 2021 noin 128 000 henkeä ja heistä noin 28 prosenttia työskentelee yrittäjinä. Se on yli kaksi kertaa enemmän kuin keskimäärin.

Tutkimusten mukaan luovaan alaan investoitu euro palautuu takaisin yhteiskunnalle suuruusluokaltaan kymmenkertaisena.

Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa on tärkeää, että tämän globaalien kasvualan mahdollisuudet hyödynnetään Suomessa vihdoin kunnolla.●

KUVA: ANTTI NYMÄN

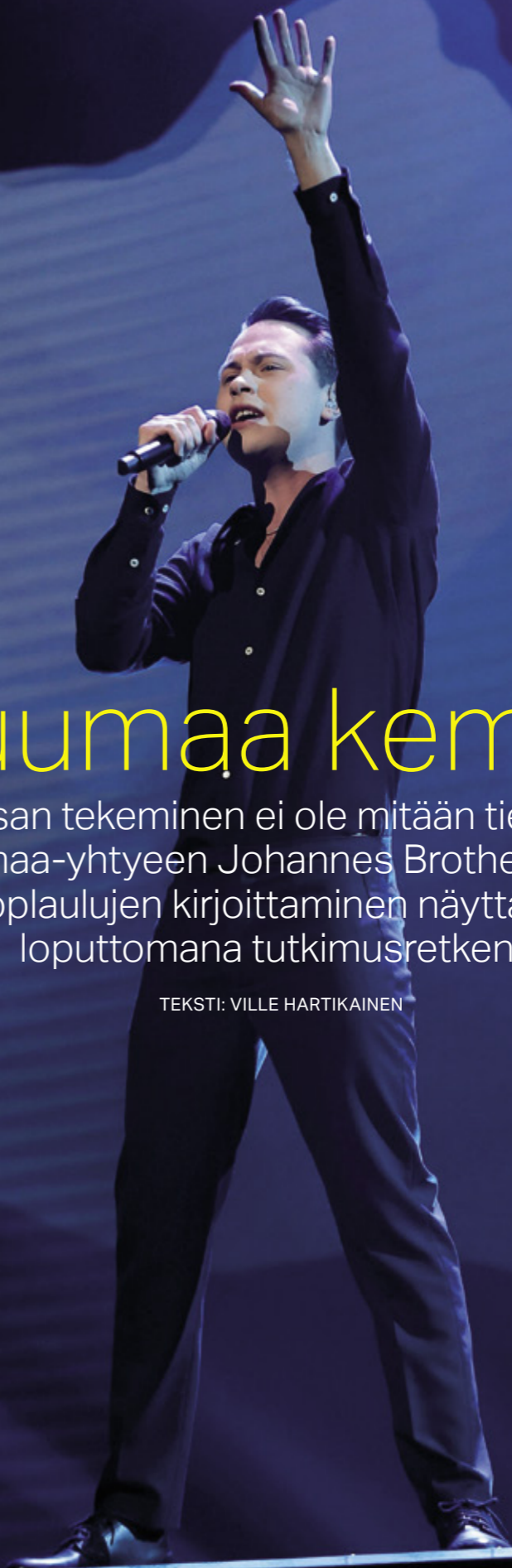
KUUMAA

- Perustettiin Helsingissä 2016. Yhtyeen muodostavat laulaja **Johannes Brotherus** (s. 1997), rumpali **Jonttu Luhtavaara** (s. 1996) ja basisti **Aarni Soivio** (s. 1997). Keikoilla koskettimia soittaa **Okko Saastamoinen** (s. 2001).
- Julkaissut albumit *Kuumaa* (2019) ja *Hyvikset ja pahikset* (2023). Single *Tulipalo* valittiin Radio SuomiRockin vuoden biisiksi 2022.
- Osallistui Uuden Musiikin Kilpailuun 2023 kappaleella *Ylivoimainen*. Sijoittui kilpailussa viidenneksi.
- Palkittiin Emma Gaalassa Vuoden yhtye -palkinnolla 2023.

KUVA: ARI VIREM

KUVA: LEHTIKUVA / ANTTI HÄMÄLÄINEN

Kuumaa kemiaa

”Musan tekeminen ei ole mitään tiedettä.”
Kuumaa-yhtyeen Johannes Brotherukselle
poplaulujen kirjoittaminen näyttäytyy
loputtomana tutkimusretkenä.

TEKSTI: VILLE HARTIKAINEN

Helsingin kaupunginorkesteri on yksi Suomen johtavista orkestereista.

KUVA: MAARIT KYTÖHARJU

Korvauksia koko orkesterille

Gramex ja Muusikkojen liitto kampanjoivat yhdessä orkesterikenttää hoitamaan korvausasiat kuntoon.

TEKSTI: SARI AALTO-SETÄLÄ

Vuonna 2022 Gramex keräsi ulkomailta historiallisen suuren, 1,9 miljoonan euron korvauspotin. Merkittävä osa ulkomaankorvausten kasvusta tuli orkesterimusiikin kansainvälisestä käytöstä.

Gramex kirjittää nyt yhdessä Muusikkojen liiton kanssa toteutettavalla kampanjalla

orkesterikenttää hoitamaan korvausasiat kuntoon, jotta korvaustilitykset löytävät perille.

Tietoa puuttuu

Suurin haaste orkesterien Gramex-asioiden hoidossa on usein tiedon puute. Siksi muusikot eivät liity Gramexin asiakkaiksi tai äänityksiin osallistuneiden muusikoiden tietoja ei kirjata muistiin.

”Olen freelancemuusikkona vuosien varrella tehnyt paljon äänitteitä monen eri genren alueella – soittanut myös useilla klassisilla äänitteillä eri orkesterien kanssa”, kertoo Muusikkojen liiton valtakunnallinen freelancereiden luottamushenkilö, pasunistilyömäsoittaja Juho Viljanen.

”Kevyen musiikin puolella käytännöt ovat selkeät ja Gramexit hoidetaan aina lähes poikkeuksetta, mutta sinfoniaorkesterien

>>>

KUVA: UNSPLASH / CÉSAR GUADARRAMA CANTÚ

Juho Viljanen, Janne Aalto, Heini Eklund ja Iiris Lehtonen ovat sitä mieltä, että orkesterien tietoutta tekijänoikeuskorvauksista on tärkeä kehittää.

KUVAT: JUHO VILJANEN / TERO AHONEN, JANNE AALTO / SARI AALTO-SETÄLÄ, HEINI EKLUND / KAAPO KAMU, IIRIS LEHTONEN / AIDA RÄIHÄLÄ.

>>> kanssa levytyksiä tehdessä asiaa ei olla useimmiten otettu esille työnantajan toimesta.”

Asiakkuus kannattaa

Joillekin orkesterimuusikoille Gramex-asiat tulevat tutuksi jo koulun penkiltä – tai kollegoiden vinkistä.

”Itse tulin tietoisesti Gramexin asiakkuudesta aikoinaan tullessani opiskelemaan Helsinkiin, erityisesti studiokeikkojen yhteydessä. Vanhat kokeneet muusikot opastivat meitä asian kanssa. Kollegaa kannattaakin muistuttaa”, kertoo Tapiola Sinfoniettan pääluottamushenkilö, sellisti **Janne Aalto**.

Helsingin kaupunginorkesterin viulisti ja orkesterin muusikkoyhdistyksen puheenjohtaja **Heini Eklundin** mukaan onneksi Gramex-asioista on jo paljon tietoa. Toimintaa-kin tarvitaan.

”Varmaan Suomessa kaikki kyllä jo tietävät Gramexin, tunnettuutta on. Silti usea orkesterimuusikko ei kuitenkaan ole vielä Gramexin asiakas. Se olisi ensimmäinen askel.”

Suomen ammattimaisia sinfoniaorkestereita edustava Suomen Sinfoniaorkesterit ry:n toiminnanjohtaja **Iiris Lehtonen** tunnistaa tiedon tärkeyden myös työnantajien näkökulmasta.

”Sinällään helppo asia on voinut jäädä puolitiehen vain silkan tiedonpuutteen tai -katkosten takia. On kaikkien kannalta hyvä, että tietotasoa nyt nostetaan ja asiat saadaan kuntoon. Asia ei kuitenkaan ole lopulta yhtään monimutkainen”, sanoo Lehtonen.

Tekijänoikeuskorvaukset merkitsevät

Gramex-korvaukset ovat jokaisen muusikon henkilökohtainen oikeus aina, kun äänitteitä tehdään. Ne ovat tärkeä osa toimeentuloa ja ammatillista arvostusta.

”Gramex-korvaukset ja niitä varten luotu järjestelmä edesauttaa kaikin puolin meidän muusikkojen arvostusta ja rakentaa myös sisäistä itsearvostusta”, sanoo Tapiola Sinfoniettan Janne Aalto.

”On syytä olla ylpeä siitä korkeasta tasosta, jolla tässä maassa tehdään klassisen musiikin äänitteitä. Tästä muusikon työstä kuuluu maksaa korvaus muusikoille itselleen.”

Orkesterimusiikin suosio on viime vuosina maailmalla noussut, mikä näkyy myös Gramexin esittäjille tilittämässä summassa.

”Kiitos orkesterimusiikin kasvaneen kansainvälisen kysynnän ja Gramexin aktiivisuuden, tilittävät summat eivät enää ole ihan vähäpätöisiä. Summa voi aktiivisesti levytyväällä olla parin kuukauden nettopalkankin verran muutamassa vuodessa. Toisaalta pienetkin korvaukset kertyvät maksettavaksi, kun viiden euron tilityskynnys ylittyy”, sanoo Aalto.

Orkesterimusiikin suosion kasvu maailmalla näkyy Gramexin tilittämässä summassa.

Perusasiat kuntoon

Gramex-asioiden hoitoon tarjotaan yksinkertaista ohjetta: ensin varmistetaan, että kaikki muusikot ovat Gramexin asiakkaita. Asiakkuus on ilmaista, ja liittyä voi verkossa.

Seuraavaksi päätetään yhdessä orkesterin muusikoiden kesken, miten tilitykset halutaan hoidettavaksi. Saako jokainen korvauksesta osan individuaalasti eli yksilökohtaisesti omalle tililleen suoraan Gramexilta vai tilittääkö korvaukset kollektiivisesti esimerkiksi yhteiselle muusikoiden yhdistykselle?

”Me ajattelemmekin, että meille kuuluvat korvaukset kuuluvat meille muusikoille. Tullemme Tapiola Sinfonietassa siirtymään toivottavasti nyt pitkän väännön jälkeen individuaaliin eli yksilötason tilitykseen”, kertoo Janne Aalto.

Yhdistyksen kautta

Helsingin kaupunginorkesterissa muusikot ovat vielä toistaiseksi halunneet hoitaa korvauksien tilityksen muusikkojen yhdistyksen kautta.

”Aina levytyksen yhteydessä saan teknikoilta soittajalistat, johon kerätään kaikki äänitteellä esiintyvät muusikot: sekä vakituiset työntekijät että avustajat. Tämän jälkeen Helsingin Kaupunginorkesterin Muusikot ry hoitaa asian”, kertoo **Heini Eklund**.

”Meillä mahdollisesti lähitulevaisuudessa saatetaan myös siirtyä yksilötilitykseen. Eri orkestereissa on kuitenkin erilaisia tilanteita ja eri määrä levytyksiä, joten asiasta pitää sopia oman orkesterin muusikkojen kesken.”

Eklundin mukaan jatkossa avustajien asemaa pitää parantaa: heille olisi huolehdittava henkilökohtainen tilitys. Freelancerien luottamushenkilö Viljanen on samoilla linjoilla.

”Tieto orkesterin äänitteillä esiintyvistä freelancemuusikoista ja heidän Gramex-numeroistaan pitää muistaa kerätä. Avustavien

muusikoiden korvauksien maksu tulisi tapahtua aina yksilökohtaisesti. Freelancer ei pääse osaksi yhteisöllisen muusikkoyhdistyksen eduista tai riennoista”, muistuttaa freelancereiden Viljanen.

”Hyvä systeemi”

Toisena asiana orkesterimusiikin ammattilaiset muistuttavat yhteen kokoonpanon soittajien tietojen keräämisestä itse äänityshetkellä. Kokoonpanotiedot viedään osaksi ääniteilmoitusta, jonka tekee äänitteen tuottaja eli useimmiten levy-yhtiö.

Aallon mukaan kannattaa luoda oma hallinnollinen rutiini, jolla äänitteillä esiintyvien artistien tiedot kerätään. ”Esimerkiksi Vantaan Viihdeorkesterissa Gramex-numeroa kysytään suoraan samalla lomakkeella kuin vero- ja tilitietoja.”

”Lopulta asia ei olekaan monimutkainen vaan oikeastaan aika yksinkertainen, kun vain kaikki osapuolet tietävät ja hoitavat hommansa.”

”Yksinkertaisimmillaan: kun tehdään äänitettä, katsotaan, ketkä soittavat ja kerätään kaikkien Gramex-numerot levy-yhtiölle eli tuottajalle, joka sitten tekee ääniteilmoituksen Gramexille. Meillä on Suomessa hyvä systeemi, jota seuraamalla asiat saadaan kuntoon”, kertoo Aalto.●

Lue lisää kampanjasta: www.muusikkojenliitto.fi/orkesterimuusikot-x-gramex/

Vihreä salama Suomesta

Yleisön suosikki Käärijä rikkoi ennätyksiä ja nosti kotikaupunkinsa Vantaan esiin.

TEKSTI: LAURI KAIRA KUVA: MIKKE PÖYHÖNEN

Käärijä eli Jere Pöyhönen oli Euroviisuissa yleisön ylivoimainen suosikki. Silti viisuvoitto meni Ruotsiin, koska Loreen sai enemmän ammattilaisraatien pisteitä. Käärijä sai raadeilta 15 ja yleisöltä 376 pistettä, Loreen sai raadeilta 340 ja yleisöltä 243 pistettä. Yhteensä 15 ammattilaisraatia jätti Suomen täysin pisteittä.

Keskustelu raatien vallasta

Lopputulokset käynnisti keskustelun raatien vallasta. Fanit kysyvät, miksi viisihenkisellä raadilla on yhtä paljon äänivaltaa kuin maan koko kansalla.

Raatien arvostelukriteerit ovat ”kappaleen sävellys ja omaperäisyys, esityksen laatu, esiintyjän tai esiintyjien äänen kapasiteetti sekä esityksen kokonaisvaikutelma”.

Arvioita ei tehdä finaaliin, vaan etukäteen harjoitusesitysten pohjalta. Kunkin jäsenen tulee arvioida esitykset itsenäisesti, muiden raatilaisten kanssa keskustelematta.

Vantaa esille

Jere Pöyhönen nosti kotikaupunkiaan poikkeuksellisen vahvasti esille. Tämä aktivoi Vantaan kaupungin tukemaan artistiaan näkyvästi.

”Kuulin itse Käärijän haastattelun Yle Radio Suomesta tammikuussa, jolloin hän

kehui Vantaata”, sanoo Vantaan apulaiskaupunginjohtaja **Riikka Åstrand**.

”Koska Käärijä jo valmiiksi piti Vantaata aktiivisesti esillä, halusimme tehdä yhteistyötä. Halusimme kulkea Käärijän mukana Euroviisuissa Vantaan näkökulmasta ja osoittaa sitoutumistamme ylpeästi vantaalaiseen artistiin.”

Åstrandin mukaan yhteistyön hinta liikkui tuhansissa, ei kymmenissä tuhansissa euroissa. ”Kaupallinen yhteistyö 15 000 euroa, pitää sisällään useita somepostauksia sekä edelleen tulossa olevan fanitapaamisen.”

”Meillä oli *Pukeudu vibreään* -kampanja, teetämme Käärijästä muraalin, ja olemme juhlineet hänen menestystään monin tavoin Vantaalla eri tilaisuuksissa ja tulemme vielä juhlimaan.”

Ennätyksiä satelee

Viisuvoiton jälkeen mediassa on jatkuvasti uutisoitu erilaisia ennätyksiä, joita Käärijä kappale *Cha Cha Cha* rikkoo.

Kappale nousi toukokuussa muun muassa Spotifyn soitetuimmaksi suomenkieliseksi kappaleeksi, sijoittui Spotifyn Maailman top 50 listan seitsemänneksi ja Viral 50 - Global -listan ensimmäiseksi.●

Kotimaisten kielten keskus (Kotus) valitsi toukokuun kuukauden sanaksi uuden värimäärittelmän ”käärijänvihreä”.

Kun pöly on laskeutunut

Suomen soittolistojen kärkisijoille nousset pehmoaino työstää ensimmäistä pitkäsoittoaan, ja käsillä on uran toinen festarikesä.

TEKSTI: JUHANA UNKURI

Pehmoainon viime vuonna julkaissut esikois-EP *Kaukana kotoa* ylsi Suomen virallisen albumilistan ykkössijalle, ja kaikki sen kuusi kappaletta nousivat Spotifyn sadan kuunnelluimman kappaleen joukkoon. *Haluun takas mun perhoset* -kappaleesta tuli nopeasti suurhitti, kun se lähti leviämään TikTokissa. Kappaletta kuunneltiin Spotifysa yhden päivän aikana yli 125 000 kertaa, mikä oli sillä hetkellä lajinsa ennätys.

Persoonallista ja herkkää indievaikutteista popmusiikkia tekevä pehmoaino (jonka nimi kirjoitetaan pienellä alkukirjaimella) palkittiin helmikuussa Emma Gaalassa Vuoden Tulokas -Emmalla, ja lisäksi *Kaukana kotoa* sai Vuoden Alternative -Emman.

”Viime vuosi oli oikein kiva ja jännittävä, mutta myös hämmentävä ja rankka. Tuntui aika oudolta, kun niin monet alkoivat tuntea biisejäni.

Mutta opin vuoden aikana paljon”, pehmoaino luonnehtii.

Pehmoaino – oikealta nimeltään **Aino Morko** – kertoo palanneensa nyt perusasoiden äärelle. Viime kuukaudet hän on työstänyt levyä, uransa ensimmäistä pitkäsoittoa.

”Olen pitänyt myös keikkataukoa, ja pöly on laskeutunut kaiken pehmoaino-hässäkän jäljiltä. On pitänyt miettiä, mitä Aino tykkää tehdä: Aino tykkää olla kotona ja tehdä musiikkia.”

Levy julkaistaan ensi syksynä, toistaiseksi siitä on irrotettu muutama single. Pehmoainon mukaan uuden levyn laulut kertovat 21-vuotiaan elämäkokemuksesta yleisesti; siitä mitä hän on kokenut, nähnyt ja miettinyt. >>>

AINO MORKO

- Taitelijanimi **pehmoaino**.
- Syntynyt 2001.
- Viimeistelee parhaillaan ensimmäistä pitkäsoittoaan.
- Julkaissut *Kaukana kotoa* -EP:n (2022).
- Työskennellyt myös näyttelijänä *Kaikki synnit* -sarjassa.

KUVA: JOHANNA VAPAAVUORI

"On pitänyt miettiä, mitä Aino tykkää tehdä: Aino tykkää olla kotona ja tehdä musiikkia."

>>>

"Pyrin siihen, että tekstit käsittelevät monenlaisia aiheita. Monesti tuntuu siltä, että jos joku asia painaa mieltä, siitä haluaa tehdä vaikka 15 kappaletta. Albumin kannalta se ei olisi kuitenkaan hyvä ratkaisu", hän naurahtaa.

Pehmoaino toteaa, ettei ole yleensä otanut musiikinteossa ulkopuolisia paineita. Uuden levyn kohdalla on ollut kuitenkin pientä jännitystä.

"Monet ovat sanoneet odottavansa tätä levyä. Se on uskottoman hyvä asia, mutta samalla alkaa miettiä, tullaanko levystäni tykkäämään. Toisaalta asian pohtiminen on ihan turhaa, mutta ei sille oikein mitään voi. Ihmismieli on sellainen."

Pehmoaino kertoo asennoituvansa pohjimmitaan niin, että levy syntyy, koska hän haluaa tehdä sen: kysymys ei ole joillekin muille tehdystä lupauksesta.

Nyt hän on saanut kotiinsa myös pianon. "Se on tuonut paljon iloa. On mukava istua pianon äärellä ja soittaa, mitä mieleen tulee. Minulla on ADHD, pääni on vilkas ja menevä. Soittaminen ja laulaminen ovat aina rauhoittaneet minua. Kun laulaessa ääni resonoi, se tuntuu fyysisesti kehossa."

Monipuolinen musiikillinen lapsuus
Musiikki on ollut aina keskeinen osa oululaislähtöisen Aino Morkon elämää. Hän alkoi tehdä jo alle kouluikäisenä omia biisejä,

jotka hänen isänsä ensi alkuun nuotitti. Peruskoulun musiikkiluokkien jälkeen Aino Morko opiskeli musiikkilukiossa. Laulaminen on ollut hänelle aina tärkeää, ja seloa hän soitti Oulun konservatoriossa.

"Olen toki käynyt teoria-asiat läpi, mutta nuoteista soittaminen ei ole tuottanut minulle iloa. Onneksi minulla oli tosi kiva sellonopettaja, joka antoi minun soittaa korvakuulolta. Jossakin kohtaa soittamisen kanssa tuli kyllä ongelmia, kun vaikeimpien kappaleiden kohdalla homma ei enää korvakuulolta toiminutkaan."

Pehmoaino kertoo, että hänen molemmat vanhempansa ovat hyviä laulamaan, mutta muusikkoperhettä tai -sukua hänellä ei ole taustallaan.

"Olen iloinen siitä, että vanhempani ohjasivat minut jo varhain musiikin pariin, kun he huomasivat sen kiinnostavan minua paljon. Heille itselleen urheilu on tärkeää, mutta se ei ole ollut koskaan minun juttuni."

Pehmoaino tapasi soittaa kotonaan myös pianoa, kitaraa ja ukulelea. Pieni Aino Morko seurasi innolla televisiosta kuorokisaa, johon liittyi myös käsillä tehtävää koreografiaa, ja hän otti siitä mallia.

"Sittemmin katsoin tosi paljon popmusiikkivideoita YouTubea ja MTV:ltä, ja lauloin mukana. Suosikkejani olivat muun muassa Justin Bieber ja Adele. Tykkäsin hirveästi myös Asteesta ja Pikku Geestä. Klassisesta musiikistakin olen pitänyt aina paljon. Se herkistää minua musiikissa eniten."

Pehmoaino kertoo, että musiikissa häntä on innostanut aina nimenomaan laulaminen ja laulujen tekeminen, ja hän onkin tehnyt niitä läpi vuosien.

"Sen sijaan esiintyminen ei ollut ennen minun juttuni. Nuorempana esiintymiset jännittivät minua kovasti. Toisaalta nautin kuumottavista asioista ja siitä, kun sen kuomotuksen ja itsensä pystyy voittamaan."

Aino Morko voitti 2014 *The Voice Kids* -kilpailun. Heti sen jälkeen hän julkaisi myös *Päästä mut irti* -singlen, mutta ei jatkanut teini-ikäisenä uraansa.

Ensimmäiset pehmoaino-biisit hän kirjoitti kotonaan Oulussa syksyllä 2019 ja latsi pian yhden lauluvideon Instagram-tililleen. Sittemmin Sonyn somevastaava otti pehmoainoon yhteyttä. Ensimmäiset singlensä hän julkaisi 2021 ja loppu on lähistoriaa.

Inspiraation lähteillä

Pehmoaino on asunut Helsingissä nyt parin vuoden ajan. Miltä kaupunki on tuntunut?

"Olen kotiutunut Helsinkiin ihan ok. Mutta on tämä mielestäni liian iso pieni kaupunki: iso kaupunki, jossa on aika pienet piirit. Ei Helsinki mikään sydämeni kaupunki ole, mutta tässä kohtaa minun on järkevintä asua

täällä. Ja on minulla Helsingissä monia kavereita."

Oululla on erityinen paikka pehmoainon sydämessä. Hän toteaa käyvänsä siellä nykyään harvakseltaan.

"Haluaisin nähdä perhettä useammin. Kun musiikkiin liittyen on kuitenkin tullut käytyä monissa eri kaupungeissa, sen jälkeen tuntuu hyvältä olla Helsingissä omassa kodissa, eikä mennä istumaan junaan moneksi tunniksi."

Pehmoaino toteaa Oulun olevan hyvin erilainen kaupunki kuin Helsinki.

"Se on tosi paljon pienempi. Ja Oulussa minun on helpompi muistaa, millainen Aino on. Monissa muissa paikoissa olen nykyään enemmän pehmoaino."

Varsinkin aiemmin pehmoaino on käyttänyt laulujensa inspiraationa muun muassa vanhoja runokirjoja, joita hän on tavannut ostaa antikvariaateista ja kirppareilta.

"Luen kyllä runoja edelleen, mutta lähinnä settiä heittää oma pää. Pidän puhumista ja kuuntelemisesta. Minulla on paljon ajatuksia – niin kuin varmaan suurimmalla osalla ihmisistä – ja joskus on helpottavaa kirjoittaa niitä ylös teksteiksi."

Sanoitukset ovat pehmoainolle musiikissa erityisen tärkeitä. Hän sanoo joskus toivovansa, että omaisi tekstintekoon nykyäänkin myös ulkoisia inspiraation lähteitä.

"En oikein saa pakotettua itsestäni tekstiä ulos, minulla ei ole siihen mitään varmaa keinoa. Joskus istun pianon ääreen kotona tai studiolla, ja toivon että päästä tulisi hyviä ajatuksia. Mutta jos ei tule, lopetan ja yritän myöhemmin uudelleen."

Pehmoaino toteaa, että jotkut päivät ja viikot ovat erityisen tuotteliaita.

"Parasta on aina se, jos teksti syntyy yksöselä. Välillä selailen vanhoja, ihan kivoja biisi-ideoita. Saatan pyöritellä tekstejä, mutta niihin pitää löytää oikeanlainen tunne, jotta ne kannattaa tehdä valmiiksi lauluiksi."

Yhteistyötä ja taustatukea

Pehmoaino tekee kappaleensa pääosin ystävänsä, tuottaja Topi Kilpisen kanssa. Hän tiesi oululaisen Kilpisen entuudestaan, mutta varsinaisesti he tutustuivat Helsingissä.

"Tapaan tehdä ensin sanat ja laulumelodian. Sen jälkeen alamme pyöritellä laulua valmiiksi yhdessä. Topi vastaa varsinaisesta tuotannosta."

Joillakin voi olla se mielikuva, että isot levy-yhtiöt ottavat hyvinkin vahvaa roolia rakentaessaan artistiensa uraa.

"Ainakaan minulla musiikintekeminen ei ole juurikaan muuttunut. Pidän kyllä siitä, että levy-yhtiöltä ja ohjelmatoimistolta saa apua esimerkiksi promoamiseen ja keikkamyyntiin. Ulkoistan asioita mielelläni. Tiedän ettei siitä tule yhtään mitään, jos yritän tehdä liikaa asioita itse."

"Soittaminen ja laulaminen ovat aina rauhoittaneet minua."

Pehmoaino esiintyi Ruisrockissa Turussa heinäkuussa 2022.

Kaverien kanssa mökillä olisi kiva sauna, uida, juoda teetä ja tehdä musaa.

>>>

”On tosin tuntunut vähän oudolta esiintyä, kun lavat ovat välillä – käytännön syistä – niin korkealla ja ihmiset kaukana. Enemmän olenkin pitänyt pienten lavojen keikoista, jolloin olen mahdollisimman lähellä maata.”

Pehmoaino on saanut faneiltaan paljon positiivista palautetta.

”Saan usein viestejä varsinkin instassa. Niitä on kiva lueskella. Ja aina välillä vastailenkin, jos viestissä on minulle jokin varsinainen kysymys.”

Monet ovat kertoneet pehmoainolle, että hänen kappaleensa ovat tuoneet lohtua sekä apua tunteiden käsittelyyn ja itsensä ymmärtämiseen.

”Tällainen palaute on ollut itselle erityisen merkityksellistä.”

Tulloo mitä tulloo

Pehmoaino toivoo saavansa tehdä musiikkia mahdollisimman pitkään. Häntä kiinnostaa toimia musiikkialalla jossakin vaiheessa myös muussa kuin artistin roolissa.

”Tarkempia suunnitelmia minulla ei asian suhteen ole. Ehkä voisin tehdä vaikka biisejä muille. Toistaiseksi olen kyllä tykännyt laulaa tekemäni biisit itse.”

Pehmoaino toteaa, että hänellä ei ole erityisiä haaveita.

”Ajattelen niin, että haaveillessa loisin odotuksia ja oletuksia itselleni, siitä mitä minun kuuluisi tehdä, enkä pidä sellaisesta. Tulloo mitä tulloo, toivottavasti paljon kaikkea hyvää ja kivaa. Ja jos en tekisi musaa, tekisin jotain muuta. Kyllä tässä maailmassa tekemistä on ihan riittävästi.”

Jotain visioita pehmoainolla kuitenkin on. Nyt häntä kiinnostaisi esimerkiksi rumpujen soittaminen.

”En tiedä alkaisiko musiikistani tulla sen myötä tosi rytmistä. Jos innostun jostakin, tapaan innostua tosi paljon. Jos alkaisin soittaa rumpuja, tekisin varmaan pelkkää rumpumusaa”, hän naurahtaa.

Pehmoainoa kiinnostaa myös englanninkielisen musiikin julkaiseminen.

”On minulla englanninkielisiäkin kappaleita tehtynä aika paljon. Vielä niiden julkaiseminen ei ole ajankohtaista, mutta ehkä vaikkapa viiden vuoden päästä. Mitään maailmanvalloittamista en kuitenkaan suunnittele, eikä pehmoaino ole muuttumassa englanninkieliseksi.”

Alkaneelle kesälle hänellä on selkeä toive.

”Toivon, että voisimme mennä kavereiden kanssa mökille. Mikään varsinainen biisileiri se ei olisi, mutta voisimme tehdä siellä yhdessä musaa sekä juoda teetä, sauna ja uida.”

KUVA: JOHANNA VAPAAVUORI

Soitin

Soitin-palstalla esitellään kauden kiinnostavia soitinuuksia ja oheislaitteita. Teksti: Tommi Saarela

Premier Della-Porta

Keittolevy lämpiää

RUMPALEILLE ja lyömäsoittajille sekä studiokäyttöön soveltuva SPD-SX Pro on valmistajansa mukaan Rolandin paras samplattuihin soundeihin perustuva soittoalusta vaativaan käyttöön.

”Keittolevyiksi” kutsutuista aiemmista SDP-S- ja SPD-SX-malleista saatu palaute on valjastettu uuden tuotteen taakse, joka on saanut nimensä perään luottamusta herättävän Pro-liitteen.

Laitteen yhdeksän ledivalaistua lyöntialustaa eli padia hyödyntävät Rolandin edistyneintä triggeriteknologiaa, jonka ominaisuuksista mainittakoon aiempaa suurempi kosketusherkkyyys sekä padien keskinäisen crosstalkin eli läpivuodon vaimennus.

Laitteeseen sisältyy 4,3-tuumainen värinäyttö soittimen valikoissa navigointiin, ja settien editointia helpottava SPD-SX Pro -sovellus on saatavilla Windowsiin ja Maciin.

Laitteessa on stereopäälähdön lisäksi neljä it-senäistä monolähtöä, ja siihen voidaan liittää jopa kahdeksan ulkoista triggeriä tai sähköistä lyöntialustaa.

Sisäistä tallennustilaa sampleille, taustaraidoille ja klikille on kaikkiaan 32 gigatavua, ja muisti-paikkoja näille ”rumpusetuille” noin 200.

Sisäinen efekti-prosessori tarjoaa neljä samanaikaista efektiä sekä sidechain-toiminnon.

Valmiiden soundien lisäksi laite osaa lukea 48 ja 44.1 kilohertsin Wav-, Aiff- ja Mp3-tiedostoja.

Laitteen mitat ovat noin 36 x 33 x 10 cm, se painaa kolmisen kiloa ja maksaa noin 1 200 euroa.

roland.com/fin

Roland SPD-SX Pro

Pärinää juhlan kunniaksi

VUONNA 1922 perustettu brittiläinen Premier Drum Company on juhlinut näyttävästi satavuotista taivaltaan tänä keväänä. Juhlavuoden virvelirumpu on saanut nimensä Premierin toisen perustajan, **Albert Della-Portan** mukaan.

Premierin oma tehdas ehti toimia Britanniasa yli 80 vuotta, ennen kuin valmistus pääosin ulkoistettiin. Vaikka valtaosa Premiereistä rakennetaan tänä päivänä kaukomailla, osa rummuista tehdään edelleen käsityönä Britanniassa. Rajoitettuna eränä valmistettava uutuusvirveli Della-Porta kuuluu niihin rumpuihin.

Neljästä ohuesta pähkinäpuuviilusta liimattu runko periytyy tehtaan takavuosisikymmenien mallistosta. Perinteitä kunnioittavaa vain viiden millimetrin vahvuista runkoa tukevat kuuden millin paksuiset vahvikerengat. Virittimet ovat perinteistä putkimallia ja vanne vankkaa terästä.

14-tuumainen ja viisi tuumaa syvä virveli maksaa noin 1 500 euroa. Hintaan sisältyy kova kuljetuslaukku.

premier-percussion.com

Clavia Nord Stage 4

Lippulaiva saapui satamaan

MAAILMAN arvostetuimpien kosketinbrändien harvalukuisen joukkoon kuuluva ruotsalainen Nord on julkaissut mallistonsa uuden lippulaivan, 88 vasarapainotetulla koskettimella varustetun Nord Stage 4:n.

Soitinta kuvaillaan kaikkien aikojen suorituskykyisimmäksi Nordiksi.

Uutuus edustaa Stage-sarjan jo kuudetta sukupolvea, joka kunnioittaa edelleen Nordin alkuperäistä suunnittelufilosofiaa huippusoundeilla varustetusta soittimesta, joka yksissä kuorissa tarjoaa autenttiset jäljenteet tärkeimmistä kosketinsoittimista: akustisista pianoista, uruista sekä analogi- ja digitaalajan klassikkosyntetisaattoreista.

Soittimen kaikki seitsemän äänimoottoria/ Layeria ovat varustettu omilla Led-liukusäätimillä, mikä mahdollistaa soundien vaivattoman hiomisen kohti täydellisyyttä. Uudelleen suunniteltu käyttöpaneeli on kehittynyt entisestään, ja tarjoaa aiempaa selkeämmän yleiskuvan eri osioiden asetuksista yhdellä silmäyksellä.

Laitteessa on kahden gigatavun samplemuisti, peräti 120-ääninen polyfonia sekä monipuolinen efektiivio kaikkien piano-, urku- ja syntetisaattorisointien viimeistelyyn.

Nord Stage 4 maksaa noin 5 000 euroa.

nordkeyboards.com

Gramexilla ennätysten vuosi

Gramexin korvauskertymä oli vuonna 2022 suurempi ja efektiivinen kuluprosentti matalampi kuin koskaan ennen.

TEKSTI: LAURI KAIRA

Gramexin vuosikatsaukseen on koottu vuoden 2022 tärkeimmät tapahtumat. Vuosi alkoi haastavissa olosuhteissa, mutta Gramex saavutti useita ennätyksiä. "Vuoden alku oli irtiotoa pandemiasta, josta päästiinkin Venäjän hyökkäyssodan kautta korkeaan inflaatioon ja kasvaviin korkoihin. Taloudellisen toiminnan tulevaisuus oli epävarmempi ja uhatumpi kuin aikoihin", kuvaa Ilmo Laevuo toimitusjohtajan katsauksessa.

"Lukujen valossa Gramexilla oli kuitenkin hyvä vuosi. Saavutimme ennätysten korvauskertymässä, kertymässä ulkomailta ja tehokkuudessa. Äänitteillä esiintyville taiteilijoille ja äänitteiden tuottajille tilittämämme määrä oli historian toiseksi suurin. Gramexin ja Teoston yhteisyritys, GT Musiikkiluvat, saavutti sekin ennätöksensä laskutuksessaan", listaa Laevuo.

Ennätyssuuri korvauskertymä

Vuoden 2022 korvauskertymä 26,4 miljoonaa euroa oli siis suurempi kuin koskaan ennen. Suurimmat korvaustulot tulivat taustamusiikkisektorilta (9,6 milj.), radio- ja televisioikäytöstä (7,8 milj.), Internet- ja tietoverkko-

käytöstä (4,6 milj.) sekä ulkomaisista korvauksista (1,9 milj.).

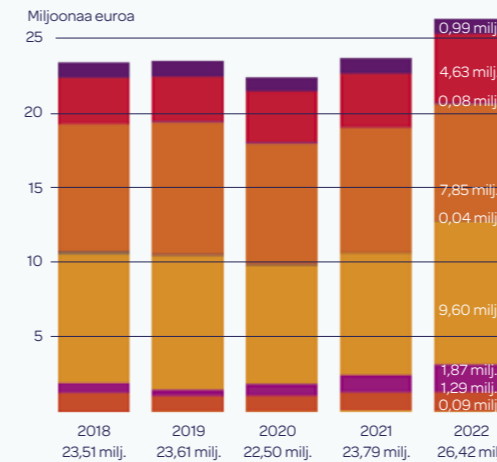
Toinen ennätys tehtiin siinä, että toiminnan tehokkuutta kuvaava efektiivinen hallintokuluprosentti oli pienempi kuin koskaan Gramexin historian aikana (14,2 %). Kun huomioon otetaan oikeudenhaltijoille maksettava yhden prosentin sijoitustuottohyvitys, muodostuu toiminnan kokonaiskuluprosentiksi 13,2.

Korvauksia jaettiin yhteensä 21 miljoonaa euroa. Siitä 9,3 miljoonaa euroa meni taiteilija-asiakkaille ja 11,7 miljoonaa euroa tuottaja-asiakkaille.

Laaja strategiatyö

Gramex edisti toimintavuoden aikana useita kehityshankkeita. Gramex toteutti kattavan strategiauudistuksen, johon osallistettiin kyselyllä yli 1 200 asiakasta. Kysely sai asiakkailta positiivisen palautteen ja tuotti hyödyllistä tietoa.

Gramexin korvauskertymät 2018-2022

Vuosi 2022

- Ääni- ja kuvatallenne 0,99 milj.
- Internet ja tietoverkko 4,63 milj.
- Edelleenlähettäminen 0,08 milj.
- Radio- ja televisioikäyttö 7,85 milj.
- Musiikkivideot 0,04 milj.
- Taustamusiikki 9,60 milj.
- Järjestökorvaukset 1,87 milj.
- Yksityisen kopioinnin hyvitys 1,29 milj.
- Suoja-aika 0,09 milj.

Vaikka vuosi 2022 alkoi haastavassa tilanteessa, Gramex sai historiansa suurimman korvauskertymän. Yllä korvauskertymät vuosilta 2018-2022 sekä jakautuminen eri korvauslajeihin vuonna 2022.

Lisäksi RDx:n käyttöönottoa jatkettiin. Gramexin yhdessä itävaltalaisen BiConceptsin kanssa kehittämä Apollo-asiakkuudenhallintajärjestelmä on ostettu jo useisiin muihin järjestöihin maailmalla.

Loppuvuonna käynnistettiin Gramexin brändiuudistus yhdessä henkilöstön kanssa. Viestintää tehtiin neljän Gramexpress-lehden kautta sekä entistä aktiivisemmin digitaalisilla kanavilla ja somessa.

Musiikin puolesta

Gramex toteutti aktiivista edunvalvontaa musiikkialan hyväksi. Sen painopisteinä olivat tekijänoikeusdirektiivin implementointi, taiteilijoiden työttömyysturvan ongelmien korjaaminen, yksityisen kopioinnin hyvitys sekä hallitusohjelmataavoitteiden valmistelu tulevaa hallituskautta varten.

Vaikuttamistyötä tehtiin osin Luovan työn tekijät ja yrittäjät Luovat ry:n kautta sekä osin laajemmassa musiikkialan järjestöjen yhteistyössä. Musiikkialan yhteistyössä luotiin uusi musiikkiala.fi-sivusto sekä järjestettiin puoluejohtajien Flow Talks Music -paneelikeskustelu Flow Festivalilla.

Pitkäjänteinen työ tuotti tulosta. Hallitus päätti vuoden kehysriihessä 5.4.2022 vakiinnuttaa yksityisen kopioinnin hyvityksen 11 miljoonaa euroon sekä osana työllisyyspakettiaan 11.2.2022 korjata epäkohdat tekijänoikeuskorvauksia saavan taiteilijan työttömyysturvassa.●

Johtosävel

TUIJA BRAX
Gramexin puheenjohtaja

Musiikkiala.fi houkuttaa tutkimaan

Kuuntelin joskus eduskuntakeskusteluja sillä korvalla, että esittäkö puhuja ratkaisuja vai keskittyykö ongelman taivasteluun. Näiden vaihtoehtojen välissä olivat vielä kategoriat "tästä on perustettava työryhmä" ja "tätä on tutkittava lisää".

Näille välikategorian puheille on tullut naureskeltua, kunnes löysin itseni yhä useammin päätymässä juuri niihin!

Maailmassa on viheliäisiä toisiinsa kietoutuvia ongelmavyhteiä, joiden pohdinta on vaikeaa. Tarvitaan pohjatietoja yli tiede- ja hallinnonalojen rajojen sekä viisautta suhteuttaa faktat toisiinsa.

Tarvitaan siis sekä lisää että parempaa tietoa. Tämä koskee myös musiikkialaa.

Mitä voi oppia vaikkapa korona-ajoista? Me juristit pohdimme valmius- ja tartuntatautilain muutostarpeita, lääkärit varautumista seuraavaan pandemiaan, kaupunkisuunnittelijat miettivät terveysturvallisuutta edistävää ympäristöä ja niin edelleen.

Musiikkialan pohdinnot kietoutuvat näihin kaikkiin. Tapahtumakieltojen ja rajoitusten maailma osui alaan kovasti. Siksi on tärkeää, että päätösten kohtuullisuutta arvioidaan vastaisen varalle useallakin taholla. Onneksi tietoa musiikkialasta löytyy nyt helpommin kuin koskaan. Sivustolta musiikkiala.fi löytyy lukuja alan taloudellista merkityksestä, ja analyttisiä artikkeleita viheliäisestä ongelmavyhdistä.

Hyvä esimerkki näistä on juttu Musiikkitalon selvityksestä. Sen mukaan yli 40 prosenttia talon asiakaskunnasta arvioi vähentäneensä konserteissa käyntiä koronaa edeltävästä ajasta, vaikka rajoitukset ovat poistuneet jo ajat sitten!

Sivustolta löytyy myös iloisempia faktoja kuten äänitemusiikin jo useita vuosia kasvanut käyttö.

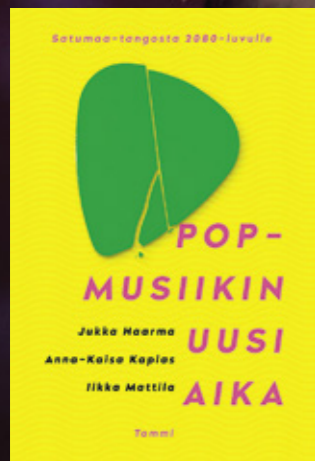
Musiikkialan tietoa tarvitaan yhä enemmän.

Sen tarve kietoutuu talous- ja työllisyyskysymyksiin, terveyteen ja luovuuteen, onnellisuuteen ja vaikeuksista selviämiseen, toistemme ymmärtämiseen.●

Tarvitaan sekä lisää että parempaa tietoa.

Nylon Beat ja PMMP kuuluvat tienraivaajiin, jotka innoittavat monia tämän päivän naisartisteja.

Jukka Haarma, Anna-Kaisa Kaplas, Ilkka Mattila: Popmusiikin uusi aika (Tammi, 2023), 424 sivua.

KANSI: JOEL MELASNIEMI

Suomirockista popin maaksi

Uusi kirja kertoo, miksi melankolisen iskelmän ja rosoisen rockin Suomi muuttui 20 vuodessa nuorten naistekijöiden ja popmusiikin maaksi.

TEKSTI: LAURI KAIRA

NYLON BEAT / KUVA: LEHTIKUVA / SARI GUSTAFSSON

PMMP / KUVA: LEHTIKUVA

Jukka Haarma, Anna-Kaisa Kaplas ja Ilkka Mattila ovat kirjoittaneet kattavan kuvauksen kotimaisen musiikkialan muutoksesta parinkymmen vuoden aikana.

Muutos on ollut valtava. Rokkia treenikämpillä soittavien miesyhtyeiden tilalla on nyt poppia kotistudioissaan tekeviä nuoria naisia. Biisejä tehdään ruotsalaisen mallin mukaan levy-yhtiöiden tai artistien kokoamissa tiimeissä. Kokonaisten albumien sijaan julkaistaan yhä useammin yksittäisiä kappaleita. Spotifyn soittolistat ovat vähintään radion veroisia menestyksen portinvartijoita.

Naisen paikka

Yksi muutoksista on nuorten naisten roolin vahvistuminen.

”Vuosituhannen vaihteen tienoilla nousivat ensiksi **Jonna Tervomaa, Maija Vilkkumaa** ja **Tiktak**, vähän myöhemmin **PMMP** ja nämä kaikki loivat ensiaskeleet tulevalle kehitykselle olemalla inspiraation lähteitä myös tuleville naistekijöille”, kertoo **Jukka Haarma**.

”Myös selkeämmin pop-artistit kuten **Nylon Beat, Gimmel** ja myöhemmin **Idolsin** kautta nousseet **Hanna Pakarinen, Anna Abreu** ja **Anna Puu** toimivat tien avaajina. Sitten tulivat **Jenni Vartiainen, Chisu, Erin, Sanni** ja kun suoratoistosta tuli 2010-luvun

puolivälin tienoilla valtavirtaa, myös uusien naisartistien mahdollisuudet saada musiikkinsa julkaistuksi ja kuulluksi lisääntyivät merkittävästi.”

Osansa oli myös sillä, että uusi teknologia avasi nuorille naisille uuden reitin musiikki-maailmaan. Nyt mukaan pääsivät myös ne, joille ei ollut luontevaa olla ”yksi jätkistä” rockyhtyeiden treenikämpillä.

”Naisten ei enää tarvinnut yrittää pätevytyä poikien ja miesten bändiporukoissa, vaan he saattoivat harjoitella ja luoda musiikkiaan vaikka yksin kotona uutta teknologiaa käyttäen.”

Vaikka Suomessa on edelleenkin vahvoja miestekijöitä ja musiikkivaikuttajia, kirjan tekijät halusivat nostaa esiin tasavertaisuuden suhteellisen edistymisen. ”Kirjamme peruslähtökohtia oli käsitellä tuota muutosta, mutta laajeni siitä koko alan muutoksiin, niiden kertomana, jotka ovat tuon muutoksen konkreettisesti kokeneet.”

Spotify mullisti maailman

Yksi muutosvoimista oli Spotifyn kaltaisten suoratoistopalvelujen synty. ”Suoratoisto muutti tietysti koko alan ja samalla loi menestyksellekin uudet mittarit.”

”Cd-aikana menestys mitattiin käytännössä ensimmäisten kuukausien aikana tai viimeistään joulumarkkinoilla, mutta suoratoiston jälkeen sitä on pääsääntöisesti mitattu joka päivä ja yhä useammin myös yhä pitemmällä aikavälillä.”

Artistit ja levy-yhtiöt saavat reaaliajassa tarkkaa tietoa. ”Fyysisten levyjen aikana kukaan ei tiennyt kuinka monta kertaa levyä kuunneltiin ostotapahtuman jälkeen, nyt sitä voidaan seurata päivittäin, kuka kuuntelee, kuinka paljon ja millä paikkakunnalla.”

Koska nuorilla on eniten aikaa kuunnella ja fanittaa, tämä lisää Spotifyn algoritmien kautta nuorten ikäluokkien vaikutusvaltaa siihen, kuka menestyy.

”Jos ajatellaan, että juuri pop on olemukseltaan luotu toistettavaksi ja fanitettavaksi,

”Tottakai toivon aina, että omat juttuni ovat ihmisten mielestä kiinnostavia, mutta ei ole minulta pois, jos jonkun toisen biisi on korkeammalla tai joku toinen on sillä hetkellä haipissa. Tämä on aaltoliikettä.”

– Sanni

KUVA: ANNI HARTIKAINEN

ja se on 1960-luvulta lähtien ollut nuorison suosimaa, niin tuota kautta voidaan nähdä syy- ja seuraussuhteita, miksi elämme nyt popin, ja toki myös rapin, aikaa.”

Rockin aika oli vakauden aikaa

Vaikka rock syntyi kapinasta, se muuttui esittäjensä ja faniensa aikuistuessa joksikin ihan muuksi. Maailmalla alettiin puhua AOR:sta (Adult Oriented Rock) yhtenä genrenä ja tänään se onkin rokin valtavirtaa.

”CD-levyjen ja rockin aika voidaan nyt hieman kärjistettynä nähdä vakauden ja aikuismarkkinoiden aikana, varsinkin sitä mukaa kun rockin perusyleisö vanheni ja alkoi kiinnittyä yhä enemmän menneisyyteen.”

”Se mikä oli rockin alkuun sen voima eli jatkuva muutos on siirtynyt popin puolelle, mutta senkin tulevaisuus on toki kiinni samasta asiasta.”

Radiolla oma roolinsa

Valtakunnalliseen ja kansainväliseen tähteyteen on nykyisin useita reittejä.

”Iso asia tietysti on, että meillä on nykyisin kaksi väylää uudelle musiikille, radio ja suoratoisto. Ilman jälkimmäistä uusien suomalaisten artistien julkaisumäärä olisi varmaankin ratkaisevasti pienempi.”

”Perinteinen radio on vähän kuin vanha levykauppa: uusien artistien mahdollisuudet saada näkyvyyttä ovat molemmissa rajatut”, Haarma kiteyttää.

”Radio on menettänyt juuri nuorimpia kuulijoitaan, mutta on toki edelleen tärkeä tekijä aikuisimmilla markkinoilla ja uusien artistien lanseerauksessa koko kansalle. Radio on tietysti tärkeä myös tekijänoikeustulojen

”Kun lähdin tekemään ensimmäistä soololevyä, minulle oli tärkeää että siellä ei olisi kitaroita eturintamassa.”
--- ”Halusin tehdä popmusiikkia ja katkaista sen, että pitää olla rock mukana.”

– Jenni Vartiainen

lähteenä kaikille artisteille ja tekijöille”, Haarma pohtii.

Levy-yhtiö artistin palvelijana

Haarman mukaan suoratoisto muutti myös levy-yhtiöiden roolin suhteessa artisteihin.

”Ennen kaikkea isojen yhtiöiden, siltä ainakin tuntuu. Kirjamme yhden luvun otsikko

’Levy-yhtiö artistin palvelijana’ ei ole hatusta vedetty, vaan perustuu artistien ja levy-yhtiöihmisten puheisiin.”

”Vaikea ajatella, että 2000-luvun alussa tuolle otsikolle olisi ollut hirveästi pohjaa”, Haarma naurahtaa.

”Yksi syy tuohon tuntuu selvältä: artisteilla on entistä enemmän valtaa valita, julkaisevatko musiikkinsa itse vai pienen tai suuren levy-yhtiön kautta, kun musiikin luominen, julkaiseminen ja jakelu on entistä helpompaa ilman suuria kustannuksia.”

”Silloin levy-yhtiöiden on ajateltava roolinsa uudestaan, mitä he tuovat pöytänsä, mitä heillä on tarjota artistille sopimuksen vastineeksi. Varsinkin juuri popin puolella levy-yhtiön rooli korostuu. Popin alueella A&R:n rooli ja tiimityöskentely on luontaisempaa kuin perinteisen rockin puolella, jossa artisti tai bändi tekee työtä usein itsenäisesti ja saattaa tuoda valmiin tuotteen yhtiölle ja todeta, että nyt tuli valmista, hoitakaa loput.”

Takaisin sinkkujen aikaan

Aiemmin levyalbumit olivat kaiken keskiössä. Nykyisin äänitetulot ansaitaan yksittäisten biisien striimauksella Spotifysssä.

”Kun menen Jenkkeihin, ihmiset kyselevät ovatko albumit minulle tärkeitä”, artisti **Alma** kertoo kirjassa. ”Jos satut sanomaan levy-yhtiössä etteivät ole, niin he ovat että lottovoitto, ihanaa. Siellä keskitytään biisi kerrallaan, yksi biisi, yksi kampanja.”

>>>

Jukka Haarma on tehnyt Yleisradiossa pitkän uran musiikkitoimittajana ja -päällikkönä, Anna-Kaisa Kaplas on toimittajakoulutuksen saanut tapahtuma- ja musiikkialan ammattilainen, ja Ilkka Mattila on Helsingin Sanomien toimittaja, joka on toiminut myös muusikkona ja tuottajana.

KUVA: JORDAN ROSSI
"Olen missannut sen aikakauden, kun oli paljon rockbändejä. Olen syntynyt popmaailmaan."
– Alma

KUVA: ATTEMALASKA
"Kun urani alussa pääsin valitsemaan, kenen kanssa haluan tehdä levy-yhtiöstä töitä, niin eräs syy A&R-valintaani oli, että hän oli ollut PMMP:n promoottori, ja minähän rakastin PMMP:tä!"
– Ellinoora

tamisen tiimeissä, esimerkiksi biisileirien muodossa.

"Alkuna voidaan varmaan pitää tv:n tähtikilpailuja 2000-luvun alussa, jolloin uusille tähdille piti nopeasti saada albumi koottua ja ehkä tuo popin tekemisen tehdasmaisuus on jäänyt elämään tuolta ajalta", pohtii Haarma.

"Yhdessä tekeminen on nykyisin kuitenkin hyvin monimuotoista eikä yhtä voittavaa tapaa tuossa suhteessa varmaan ole. Osa sessioista voi tapahtua tietämättä kenelle biisi tehdään ja koska se julkaistaan, jos julkaistaan. Osassa luottoihmiset kirjoittavat biisejä tiettyille artisteille, joka on mukana sessiossa tai ei."

Yhä suurempia osa artisteista osallistuu biisien tekoon, joko ideoijana ja teemojen tuojina tai täysin tasavertaisina tekijätiimin jäseninä.

Suomi normalisoitui

Kirjassa esitellään moni muitakin muutostrendejä, kuten ammattimaisen yritysyritystyön lisääntyminen, levyjen markkinoinnin siirtyminen someen, erilaisten kykyjen etsintä-ohjelmien nousu.

>>>

"Suoratoisto toi tunnetusti takaisin biisikeskeisyyden", sanoo Haarma. "Radio on toki aina ollut sitä, mutta tavallaan tässä on palattu 1960-luvulle ennen LP-levyjen tuloa."

"1960-lukua muistuttaa myös nuorisopainotteisuus, biisien nopeat julkaisuaikataulut ja trendivaihtelut. Albumien kaupallinen merkitys on varmaan kiistatta vähentynyt, mutta kyllä kirjamme haastattelut osoittavat, että ne ovat tärkeitä artisteiden mittareita ja monet artistit pyrkivät luomaan niitä edelleen kokonaisuuksina", sanoo Haarma.

Koska pelkkiä albumeita julkaisemalla ei elä, levy-yhtiöiden ratkaisu näkyy olevan se, että albumien biisit julkaistaan Spotifyssä etukäteen yksi kerrallaan.

"Kun Vesalan tai JVG:n kokoinen artisti julkaisee albumilla olevan biisin myös erikseen, striimimäärä saattaa olla kymmenkertainen verrattuna siihen, jos sama biisi julkaistaisiin vain albumilla", Asko Kallonen kertoo kirjassa. "Enää ei ole sellaista ylellisyyttä, että voi julkaista vain albumin."

Yksin ahertamisesta tiimityöhön

Popin nousu toi Suomeen kappa-leiden säveltämisen ja sanoit-

Suomi on noussut yhdeksi popin kuuntelun kärkimaaksi maailmassa.

Kirja maala sen kuvan, että Suomi on muuttunut melankolisen miesrockin maasta nuorten naisartistien hallitsemaksi pop-Suomeksi.

Tarkoittaako tämä sitä, että Suomi nyt normalisoitunut musiikkimakujen ja teko-tapojen suhteen hyvin tavalliseksi länsimaaksi? Eli olemme vähän niin kuin Ruotsi?

"Pop laajasti ymmärrettynä on nyt ensi kertaa Suomen suosituinta uutta musiikkia", vastaa Haarma. "Se on paljon maassa, jota hallitsi ensin ainutlaatuinen oma genremme iskelmä ja sitten rock eri muodoissaan kansainvälisestäkin katsoen poikkeuksellisen vahvasti."

Muutos on ollut jättimäinen. "Pop oli 1960-luvun Suomessa tutkitusti yksi vihattuimmista musiikin lajeista. Ja nyt viimeisin maailmanlaajuinen tutkimustieto kertoo, että listapop-käsitteellä mitattuna popin kuuntelun kärkimaat ovat Suomi, Ruotsi ja Italia."●

Artistikuvien sitaatit otettu kirjasta.

"Kun näin ensimmäistä kertaa live-yleisöni, purskahdin itkuun. Teen sitä edelleen."
– Behm

KUVA: TERO AHONEN

Ääni

Ääni-palstalla esitellään kauden kiinnostavia ääniteknologian uutuuksia.
Teksti: Tommi Saarela

Vox Clubman 60

Puoliakustinen klubivahvistin

VOX CLUBMAN 60 on nimensä mukaisesti 60 watin huipputehon tarjoava kaksikanavainen kombovahvistin, jonka säätimet, ominaisuudet ja sointi on suunniteltu palvelemaan erityisesti puoliakustisten sähkökitaroiden ja elektroakustisten kitaroiden soittajaa.

Valmistajan mukaan Korgin käänteentekevään Nubteen perustuva etuvahvistin esittelee uuden sukupolven putkisoundikokemuksen, joka

Vox Clubman 60

tarjoaa perinneputkista tuttuja, kaivattuja rikkaita ylä-ääniksiä.

Kombon kerrotaan tuottavan klassista, perinteistä Vox-soundia, ja antavan vaihtelua kahden tulokanavan edestä. Vahvistimen ykköskanava tarjoaa puhdasta, täyteläistä sointia täydellä kais-talla ja kakkoskanava sähköisempää soundia, jossa on enemmän keskialueen purevuutta. Jälkimmäisen kerrotaan soveltuvan erityisen hyvin yhteen kitarapedaalien kanssa.

Vaikka Clubman 60:n tavoitteena on ennen kaikkea tuoda akustisista ja puoliakustisista kitaroista esiin niiden parhaat puolet baari- ja klubi-soitossa, vahvistin palvelee soittajaa myös äänitustilanteissa. Tätä varten vahvistimessa on suora linjalähtö.

Noin 400 euron hintaisen Vox Clubman 60:n muihin keskeisiin ominaisuuksiin kuuluvat muun muassa Chorus- ja Reverb-efektit sekä Aux In -jakkii ja kuulokeliitäntä.●

voxamps.com

Boss GT-1000

Mahtimikrofonit paketissa

UNIVERSAL AUDION mallintavat Sphere DLX- ja Sphere LX -mikrofonit tarjoavat käyttäjilleen mahdollisuuden muuttaa virtuaalisesti mikrofonin tyyppiä, suuntakuviota ja muita ominaisuuksia – ei ainoastaan äänitustilanteessa vaan jopa tallennuksen jälkeen.

UA:n suurikalvoisiin Sphere-kondensaattori-mikrofoneihin on pakattu

Neumannin, Telefunkenin ja AKG:n kaltaisten tehtaiden klassikkomalleja. Isompi DLX sisältää 38 klassisen studiomikrofonin emulointia, LX-mallissa niitä on noin puolta vähemmän. Mallinuksissa on käytetty valmistajan IsoSphere-teknologiaa, jonka kerrotaan vähentävän huonetilan aiheuttamaa väritymistä. Mikrofoneja voidaan käyttää joko mono-, stereo- tai Dual Mode -tilassa. Kaksoiskapselin avulla voidaan siten äänittää esimerkiksi pianoa, rumpuja tai jousia myös stereona – ja jopa samanaikaisesti eri mikrofoni-malleilla.

Mikrofonien ääntä vastaanottavat kalvot on päällystetty kullalla ja ne tarjoavat valmistajansa mukaan "luokkansa alhaisimmat omat kohinat". DLX-malli maksaa noin 1 650 euroa, LX noin 1 100 euroa. Molempiin paketteihin sisältyy mikrofoni-kaapeli, jalusta-adaptori ja tyylikäis kanto-laukku, ja DLX-malliin vielä kehtoripustinkin.●

uaudio.com

Universal Audio Sphere LX

Polkimet nippuun

NYKYPÄIVÄN kitaristille löytyy hyviä vaihtoehtoja jaloissa pyörievien erillisten analogipolkimien ja kaapelien kirjavalle sotkulle. Yksi niistä on jo pidempään markkinoilla ollut Bossin GT-1000, joka päivittyy jatkuvasti, ja on siksi yhä ajankohtainen tuote.

Efektipedaaileistaan tunnetun perinteikkään Bossin olennaiset efektipolkimet niputtava GT-1000 on nykypäivän vastine kitaristin perinteiselle pedaallilaudalle. Basistejakin on muistettu, sillä GT-1000 sisältää erillisen bassotilan.

Boss-efektit on leivottu laitteeseen reaaliajassa ohjattavaan muotoon, ja sisääänirakennetun Bluetoothin ansiosta asetuksia voi muuttaa langattomasti mobiililaitteenkin avulla.

Virtaviivainen GT-1000 on myös mallintava vahvistinprosessori, jonka vahvistimet ja efektit voidaan reitittää usealla eri tavalla sarjaan tai rinnan.

Operointia kuvaillaan yksinkertaiseksi suuren näytön ja kuuden ohjelmoitavan säätökytkimen ansiosta. Kymmenen ledivaloin merkattua jalka-kytkintä, integroitu ohjauspedaali sekä korkean resoluution viritysmittari kuuluvat pakettiin.

Boss GT-1000 maksaa noin 1 100 euroa.●

boss.info/ff

EMMANUEL

- Taiteilijanimi **Prinssi**.
- Syntynyt 2002.
- Asuu Helsingissä.
- Julkaisi äskettäin ensimmäisen singlensä *Monaco*.

Romanttinen kapinallinen

Prinssin musiikissa kuuluvat suomalaisuus ja brasilialaisuus.

TEKSTI: JUHANA UNKURI KUVAT: AINO AULANKO

Haluan yhdistellä musiikisani romanttisuutta, tulusuutta ja kapinallista tunnelmaa. Mielestäni termi 'romantic rebel' kuvaa minua hyvin", tuore artistinimi **Prinssi** linjaa.

Prinssi – oikealta nimeltään **Emmanuel** (ei halua sukunimeään julkisuuteen) – julkaisi äskettäin ensimmäisen, *Monaco*-nimisen singlensä yhteistyössä Family in Musicin ja Open Creative Housen kanssa.

Helsinkiläisen Prinssin (s. 2002) mukaan hänen kappaleissaan yhdistyvät latino-, pop- ja r&b-musiikki.

"Haluan olla artistina ennen kaikkea monipuolinen. Ilmaisen itseäni vapaasti, tavalla mikä tuntuu juuri

sillä hetkellä oikealta. Teksteissäni olen viime aikoina käsitellyt rakkautta sekä nuoruuden eri osa-alueita, kuten intohimoa, juhlimista ja uusia kokemuksia."

Brasilialainen isä

Suomessa varttuneella Prinssillä on suomalainen äiti ja brasilialainen isä.

"Suomalainen identiteettini tulee esiin teksteissäni ja soundissani. Samastun suomalaiseen nuorisokulttuuriin ja haluan myös osallistua siihen. Brasilialaisuus kuuluu kappaleideni melodioissa, rytmissä ja svengissä;

rumpujen rytmi periytyy brasilialaisesta hengellisestä afrokulttuurista", hän kuvailee.

Prinssi toteaa olleensa hyvän musiikin ympäröimänä "äitini raskaudesta saakka".

"Äitini on ammattiviulisti ja **Ricky Ivybez** -taiteilijanimeä käyttävä isäni yksi reggae-musiikin pioneereista Brasiliassa. Siellä koh-tasin isäni keikkamatkoilla useita paikallisia kovia artisteja jo lapsena. Suomessa tapasin hänen töidensä kautta muun muassa **Mariskan** ja **Beats and Stylesin**. Isäni on musiikissa tärkein opettajani."

Monipuolinen tausta

Prinssillä on monipuolinen musiikillinen tausta. Lapsena hän soitti klassista pianoa ja soitti sittemmin pianoa myös useissa bändeissä. Viime vuosina hän on toiminut niin artistina, säveltäjänä, tuottajana kuin musiikkiteknologina.

Nyt suomalais-brasilialainen lahjakkuus on kääntänyt uuden lehden musiikkiurallaan. Prinssin tarkoituksena on julkaista lähikuukausina lisää sinkkuja ja hän valmistuu myös keikkoja varten.

"Haluaisin juurtua artistina ensin Suomeen ja jahdata tulevaisuudessa kansainvälistä uraa. Olen edelleen erittäin kiinnostunut myös musiikkiteknologiasta ja tuottamisesta. Ja toivon voivani edistää musiikillani suomalaista nuorisokulttuuria." •

Prinssi on toiminut niin artistina, säveltäjänä, tuottajana kuin musiikkiteknologina.

HEIKKI SILVENNOINEN

• Syntynyt 1954 Säämingissä. • Julkaissut kuusi sooloalbumia, seitsemäs *Kaiho* ilmestyy syksyllä. • Esiintynyt ja levyttänyt muun muassa seuraavissa kokoonpanoissa: Tabula Rasa, Välikausitakki, Coitus Inc., Frenzd, Catwalk, Q.Stone ja SF-Blues. Työskennellyt tiiviisti myös **Mikko Alatalon**, **Mikko Kuustosen**, **Heikki Helan**, **Dave Lindholmin**, **Pave Maijasen** ja **Erja Lyytisen** kanssa. • Kansan rakastaman Kummelin perustaja ja voimahahmo, tunnetaan televisiosarjoista *Kummeli*, *Lihaksia ja luoteja*, *Lääkärit tulessa*, *Jurismia!*, *Mankeli*, *Kontio & Parmas*, sekä elokuvista *Kummeli Stories*, *Kultakuume*, *Jackpot*, *Alivuokralainen*, *Kummeli V* ja *Kontio & Parmas*.

KUVA: HARRI HINKKA

Eläytymistä, improvisointia ja ajoitusta

Kummeli-tähti Heikki Silvennoinen on alun perin progeyhtye Tabula Rasan kitaristi.

TEKSTI: TOMMI SAARELA

Savolaisesta syrjäkylästä kansansuosikiksi ponnistaneesta vilkkaasta punapästä piti tulla voimistelunopettaja tai pilotti.

Pojasta kasvoi kuitenkin koomikko, muusikko ja artisti. **Heikki Silvennoisen** uusi suomenkielinen albumi on julkaisua vaille.

Vaikka Heikki Silvennoisen tekemiset tiedetään musiikkialan sisällä oikeinkin hyvin, Kummeli-suosikin mittava ura ja osaaminen aidan sillä puolella oli aikoinaan yllätys suurelle yleisölle. Ja sitä se taitaa olla vieläkin.

Television ja valkokankaan voima on niin valtava, että sille ei pysty keikkailemalla tai levyttämällä mitenkään panemaan kamppoihin.

Yllätyksenä monille on tullut sekkin, että Silvennoinen on alun perin taiturimainen kitaristi, joka nousi esiin jo 1970-luvun puolivälissä suomalaisen progen pioneeribändeihin lukeutuneessa Tabula Rasassa.

Ja kuten takavuosina moni muukin kaltaisensa yhtye, Tabula Rasa otti ja hajosi vuosien kitkuttelun jälkeen juuri suursuosionsa kynnyksellä. Silvennoisen tunnetuimmista kappaleista muistetaan Tabula Rasan viimeiseksi sinkuksi jäänyt *Rakastatko vielä kun on ilta*. Kun siitä tuli hitti, ei ollut enää bändiä joka olisi sitä soittanut.

Saatuaan progesta tarpeekseen Silvennoinen keskitti aluksi energiansa johtamaansa Frenziin. Hän pitää hyvästä syystä Frenzidin kahta, suoraviivaisempaa soitantaa sisältänyttä ja mainiosti aikaa kestänyttä albumia tavallaan ensimmäisinä soololevyinään. Niiden kautta mies pääsi myös koukkaamaan luontevasti takaisin musiikillisille juurilleen, **Eric Claptonin**, **Jimi Hendrixin** ja kumppanien paaluttamaan bluesrockiin. Sitä musiikinlajia

hän on sittemmin ilmentänyt paitsi sooloartistina myös Q.Stone-yhtyeessä **Mikko Kuustosen** ja SF-Bluesissa **Dave Lindholmin** sekä **Pepe Ahlqvistin** kanssa.

Tarinoita kohti

Silvennoisen edellisestä omalla nimellä julkaistusta albumista on vierähtänyt toistakymmentä vuotta. Muita levyjä on tälläkin välillä putkahdellut, muun muassa **Erja Lyytisen** kanssa.

Silvennoinen löysi kipinän oman uuden albumikokonaisuuden kasaamiseen viime syksynä, kun huomasi laskeskelevansa, että vuosien varrella oli päässyt kasautumaan kolmisenkymmentä biisiä demoksi asti.

”Päätin, että nyt sen pitkäsoiton teen. Asetin demot paremmuusjärjestykseen, ja jotkut

niistä näyttivät siinä seurassa nopeasti kintensä”, Silvennoinen avaa.

Ranking-listan kärjestä levyille valikoitui kymmenen laulua.

”Äänitimme ne studiossani Pirkanmaalla, monet aluksi vain kolmestaan rumpali **Anssi Nykäsen** ja basisti **Juha Veronan** kanssa. Myös **Harri Rantanen** kävi soittamassa basso-osuuksia ja **Jarmo Nikku** kitaraa.”

Silvennoinen halusi tehdä biisit valmiiksi, ennen kuin tarjosi niitä tekstittäjille. Näin he kuulisivat lopullisen filiksen.

”Tilasin useampia sanoituksia **Pauli Hanhiniemeltä**, **Mikko Kuustoselta** ja **Teppo Nuorvalta**. **Pia Bos** teki yhden, samoin **Hanna Silvennoinen**, joka soittaa levyllä myös koskettimia. Kaikki kirjoittivat hienoja, itsensä näköisiä tarinoita.” >>>

Yksi Silvennoisen Kummeli-hahmoista on Matti Näsä (vasemmalla). Silvennoisen vieressä Timo Kahilainen manageri Olavi Niemisen roolissa ja Olli Keskinen Iso-Peben roolissa.

>>>

Itseä etsimässä

Pian ilmestyyvä *Kaibo* on yleensä englanniksi levyttävän Silvennoisen toinen suomenkielinen albumi. Intuitiivinen päätös kielestä syntyi, kun artisti oli aikansa soitellut ja lallatellut biisihokkaita Rantasen ja Nykäsen kanssa.

”Tultiin kimpassa siihen tulokseen, että helkkari, mitä jos tehtäisiinkin nämä nyt suomeksi! Kyllähän se tuo kuulijan kokemukseen merkittävän lisäelementin, jos lauletaan äidinkielellä.”

Joihinkin lauluihin Silvennoinen tarjosi tekstittäjälle äänikuvan ja tunnelman lisäksi aiheen, joskus otsikonkin. Niillä eväillä hän saattoi opastaa sanoittajaa tiettyyn maailmaan. Esimerkiksi biisiin *Mun ei tarvii mennä Intiaan* oli nimi olemassa.

”Siinä nimessä ajatuksena oli, että ei ole pakko lähteä etsimään itseään maailmaan ääristä. Ei tarvitse matkustaa johonkin temppeleihin polttamaan pilveä huivi päässä ja valaistumaan. Itseään voi etsiä ja löytää täältä, missä on.”

Pari tulevalle *Kaibo*-albumille sisältyvää laulua ehti julkaisuvalmiiksi etukenoon. Ne onkin jo julkaistu ennakkomaistaisina tulevasta pitkäsoitosta. Suoratoistopalveluista

löytyvä, iättömän kuuloinen kantrirokki *Kaikki maailman tunnit* saa väriä **Kukka Lehdon** viulusta, levollinen *Saimaa* taas keinahtelee lempeästi kuin iltaa kohti tyyntyvän järven laineet.

Levykauppa bussin perässä

Levy on kansia myöten julkaisuvalmis, mutta ilmestymispäivää ei ollut vielä tätä kirjoitettaessa lukittu. Se kuitenkin on päätetty, että Silvennoinen kumppaneineen lähtee esittelemään uutta suomenkielistä materiaaliaan tien päälle.

Silvennoinen menee mietteläiksi, kun häneltä tivaa, mitä pointtia albumin tekemisessä tänä päivänä ylipäättään enää on. Tuskin pointtina on ainakaan tuotteen myynnistä odotettava vuolas kassavirta?

”Jaksan uskoa, että diggarit kyllä ostavat edelleen levyjäkin”, Silvennoinen toppuuttelee. ”Levykauppoja ei enää juuri katukuvassa näy, mutta meikäläisten levyt myydäänkin keikoilla bussin perässä. *Kaibosta* on tarkoituksena tehdä cd:n rinnalle myös vinyyli, ja vinylikauppa piristyy koko ajan, kun Suomeenkin saatiin oma puristamo.”

Vaikka levymyynnistä on tullut entisäkoihin verrattuna nappikauppaa, Silvennoi-

nen on huomannut, että ajan oloon jokainen platta kyllä kattaa kulunsa. Ja nykyoloissa sen pitää riittää. Plussaa ei kukaan odota.

”Tietysti sitä tekee levyjä ennen kaikkea oma luomisen tarvetta tyydyttääkseen, mutta haluan kyllä samalla kertoa levytyksilläni jotakin itsestäni ihmisille, joiden tiedän seuraavan tekemisiäni. Yhdet ovat uutta musiikkia odottaneet ja toiset sitä kyselleetkin. Kolmannet pelkäävät ihmettelevät, että vieläkö se jaksaa vinguttaa”, Silvennoinen hymähtää.

Ja vinguttamisesta puheen ollen.

”Tuskin kitaransoittoni on viime kuulemasta tuhortomasti kehittyneet eteenpäin”, Silvennoinen veistelee. ”Siinä on tallella ne samat elementit. Olen tehnyt ajat sitten päätöksen, että bluesiin vivahtava soitto on sitä mitä haluan harjoittaa ja opetella koko ikäni. Sen ytimessä ei ole virtuoottinen tekninen suorittaminen eikä nopeus, vaan sisällölliset ja laadulliset seikat, esimerkiksi melodisuus, tietyt rytmiset asiat ja esimerkiksi hyvä, hallittu vibrato.”

Kaihon lähteillä

Silvennoinen on varma, että ihmiset jotka ovat tykänneet hänen musiikistaan aiemmin, tykkäävät uutuudestaan – vaikka jokin siinä saattaa hieman yllättää. *Kaibo* on edeltäjiinsä verrattuna soinniltaan varsin akustinen, ja tuotannoltaan vieläkin luomumpi ja pelkistetynmpi kuin aiemmat. Päällesoittoja on minimaalinen määrä. Eniten niitä teki artisti itse.

”Soitan yhteen biisiin keskimäärin neljä kitararaitaa: pari komppia, yhden fillikitaran ja soolon. Ja köörejä tykkään käyttää, mimikköörejä varsinkin. Niistä vastaavat tällä levyllä **Jepa Lambert** ja **Heini Ikonen**.”

Silvennoinen lisää, että kuulijoita saattaa yllättää myös levyiltä huokuvan kaihon ja melankolian määrä. Se kun on kuulemma vielä suurempi kuin tähän mennessä. Mikä sitä kaihoa sitten mahtaa tässä mitassa pintaan nostaa?

”Ajetut kilometrit ainakin”, ensi keväänä 70 vuotta täyttävä artisti pohtii. ”Ainahan ihminen kaihoilee elettyä elämäänsä, ja lisääntyvä ikä saattaa korostaa sitä puolta. Samalla on kuitenkin arvokasta tajuta, että pystyy ottamaan vastaan ja käsittelemään melankolisia tunteita. Minulle se kertoo siitä, etten ole muuttunut kynniseksi.”

Vaikka Silvennoinen on pelleilijä ja kumi-naama, hän on myös hauras taiteilijasielu. Sellainen voisi olla kohtalokas yhdistelmä. Mutta olkoon niin jos on – koska muutaakaan vaihtoehtoa ei ole.

”Muusikko tai näyttelijä ei voi kasvattaa suojakseen kovaa kuorta. Taiteilijan on pystyttävä tuntemaan ja olemaan herkällä. Koska jos ei pysty, ei ole mitään taiteilijaakaan.”●

KUVA: LEHTIKUVA / ROVI/REKIMAA

”Oletus on, että tämä kesä on ensimmäinen lähes normaali festivaalisesonki pandemian jälkeen”, sanoo Finland Festivalsin toiminnanjohtaja Kai Amberla.

KUVA: FINLAND FESTIVALS

”Festivaaleja on jälleen tulossa runsaasti ympäri Suomen”, kertoo LiveFIN ry:n toiminnanjohtaja Susanna Hulkkonen.

KUVA: LIVEFIN

Festarikesä alkaa

Musiikkiala odottaa, että edessä on vihdoinkin normaali festivaalikesä.

TEKSTI: LAURI KAIRA

Suomi on palannut koronan jälkeen normaaliin aikaan. Kaikki toivovat, että myös kesän festivaaliosallistuminen normalisoituu. Vielä viime kesänä lipunmyynti oli noin kolmanneksen alle koronaa edeltävän ajan.

”Oletus on, että tämä kesä on ensimmäinen lähes normaali festivaalisesonki pandemian jälkeen”, sanoo Finland Festivalsin toiminnanjohtaja **Kai Amberla**.

”Se tarkoittaa sitä, että olosuhteet toiminnalle ovat ’normaalit’ ja yleisökin on tietoinen, että viime hetken peruutuksia ei enää tarvitse pelätä.”

Festivaalitarjonta runsasta

”Festivaaleja on jälleen tulossa runsaasti ympäri Suomen. Joukossa on kaiken kokoisia ja näköisiä tapahtumia, myös uusia tulokkaita näyttäisi olevan mukana”, kertoo LiveFIN ry:n toiminnanjohtaja **Susanna Hulkkonen**.

”Esimerkiksi monilla keikkapaikoilla on hyvä keikkakevät takana, mikä antaa vahvaa lupausta siitä, että yleisö on löytänyt jälleen sankoin joukoin elävän musiikin pariin”, sanoo Hulkkonen.

”Moni ostaa liput entistä myöhemmin tapahtumiin, mikä tietysti aiheuttaa omat haasteensa festivaalien suunnitteluun”, sanoo Hulkkonen.

Amberla pohtii, palaako perinteinen taideyleisö takaisin. ”On realismia odottaa, että yleisömäärät eivät vielä tänä kesänä palaa vuoden 2019 tasolle, mutta todennäköisesti aika lähelle kuitenkin päästään, ja sitä kautta lipputulot ovat lähes entisellä tasolla.”

Ala kehittyy

Amberla muistuttaa, että Suomessa on momenttyypisiä festivaaleja. Aiemminkin joku on onnistunut paremmin ja toinen huonommin. ”Positiivisia odotuksia indikoi ennakkomyynti, joka on ollut keskimäärin viime vuotta pirteämpää.”

Ala kehittyy Amberlan mukaan koko ajan. ”Erityisesti ympäristökysymyksiin, vastuullisuuteen, esteettömyyteen ja saavutettavuuteen kiinnitetään aiempaa enemmän huomiota.”●

ENNEN JA JÄLKEEN KORONAN

FINLAND FESTIVALSIN sivuilla kerrotaan, että ennen koronaa, vuonna 2019 Finland Festivalsin jäsenfestivaaleilla myytiin pääsylippuja yhteensä 688 988 kappaletta, ja ilmaisetilaisuudet mukaan lukien kokonaiskäyntimäärä oli 2 005 784.

Vuonna 2022 pääsylippuja myytiin yhteensä 427 880 kappaletta. Ilmaistilaisuudet mukaan lukien kokonaiskäyntimäärä oli 1 478 298. Vuoden 2022 luvuissa ei tilastoinnin muutoksen vuoksi enää ole Ruisrockia, jonne myytiin 105 000 lippua, joten faktinen pudotus oli 156 000 lippua.●

Heikki Silvennoisen mielestä soittajan ja koomikon työssä on paljon yhteistä: molemmissa on kyse eläytymisestä, improvisoinnista ja ajoituksesta.

KUVA: HARRI HINKKA

Arvosoittimien aarreaitta

MES-soitinpankki tarjoaa arvosoittimia kaikille muusikoille.

TEKSTI: HEIKKI JOKINEN

Soitinpankilla on 39-kielinen suomalaisesta männystä valmistettu Lovikka-sähkökannel.

KUVA: MES-SOITINPANKKI

Vanhien arvosoittimien hinnat ovat osin karanneet muusikkojen ulottumattomiin. Samalla niitä päätyy kokoelmiin eikä sinne, mihin pitäisi, muusikoiden käsiin ja käyttöön.

Musiikin edistämissäitiö MES päätti tehdä asialle jotakin ja perusti marraskuussa 2016 avatun MES-soitinpankin.

Sen tehtävä on selkeä: hankkia kevyen musiikin arvosoittimia ja vuokrata niitä edullisesti muusikoiden sekä musiikintekijöiden käyttöön. Nyt pankissa on jo yli 60 soitinta. MES-soitinpankin tarkoitus on palvella kaikenlaisia musiikin ammattilaisia.

Suurin osa valikoimasta on kielisoittimia. Lisäksi löytyy lyömäsoittimia ja joitakin puhallinsoittimia. Syntetisaattoreitakin on kaksi. Oman lisänsä tuovat Suomen Kult-

tuurirahaston tuella hankitut kotimaisten soitinvalmistajien soittimet, kuten kanteleet ja jouhikko.

Klassisen musiikin soittimia on jo pitkään hankittu Suomessa säätökokoelmiin ja luovutettu soittajien käyttöön. Esimerkiksi OP Ryhmän Taidesäätiiöllä on yhdeksän arvosoitinta vuoden 1702 Stradivarius-viulusta alkaen. Ne ovat kuitenkin harvojen käytössä pitkäaikaislainoina.

Valikoimaa laajennetaan

”Tarkoitus on palvella kaikkia soittajia”, sanoo Musiikin edistämissäitiön toimitusjohtaja **Tommi Saarikivi**. MES-soitinpankki on osa säätiiötä ja säätiiön peruskirjan mukainen tarkoitus on edistää monimuotoisesti kotimaista musiikkia.

”Kitaristeja palvellaan jo, nyt pitää kasvattaa muutakin valikoimaa. Esimerkiksi

nuoret ammattiin tulevat puhaltajat ottavat usein haltuunsa sivusoittimina erilaisia huiluja, saksofoneja ja klarinetteja.”

”Jos on juuri valmistumassa ammattiin, ei ole itsestään selvää, että voi heti hankkia valtavien kokoelman laatuinstrumentteja. Toiveena on puhallinsoitinpankki ja ylipäänsä eri soitinryhmiin laajentaminen. Puhaltimet ovat suhteellisen hallittava kokonaisuus.”

Soitinpankin tavoite on Saarikiven mukaan tarjota ”ammattilaisten perustyökalu-pakkia täydentäviä erikoisratkaisuja”. Perustyökalu soittajilla usein jo on, ja niitä saa muualtakin.

Kokoelmassa on kaksi syntetisaattoria. Niitä Saarikivi näkisi mielellään enemmänkin. ”Jos meillä on kohtuullisen kattava kokoelma, joka ennen kaikkea on hyvässä käyttökunnossa, se on palvelus suomalaiselle musiikkikulttuurille.”

Syntetisaattorit kestävät aikaa hyvin yksilöllisesti. Vaikka säätiiön Roland Jupiter-8 huollettiin kunnolla ”hyvään hintaan”, Saarikivi odottaa, miten se toimii. ”Vika voi olla jossakin syvällä virtapiireissä, se joko saatiin korjatuksi tai ei.”

”Sellaisia, jotka ylipäänsä osaavat korjata syntetisaattorin, on vain kourallinen. Kitaran elektroniikan huolto on simppeämpää.”

Pankin Jupiter-8 on **Pave Maijasen** entinen syntetisaattori, jota on käytetty muun muassa Dingon levyllä.

Maltilliset vuokrat

Uusia soittimia hankitaan, kun siihen saadaan erillisiä rahoitusta muualta. Tällaisia tahoja ovat muut säätiiöt sekä MES:n toimintaa muutoinkin tukevat lähiyhteisöt. ”Niitä kysytään tukea, kun on tarjolla oikein hyvä diili.”

Säätiiö budjetoitui vuodessa noin 10 000 euroa Soitinpankin ylläpitoon. Vuokraus ja soitinten huolto on ulkoistettu; on tärkeää, että soittimet huolletaan ammattimaisesti.

Vuokrat pysyvät tarkoituksella matalina, Saarikivi sanoo. ”Pankin toimintaan ei olennaisesti vaikuta, vaikka ne kolminkertaistaisiin. On järkevää pitää soitinten vuokrat maltillisina, jotta niitä käytetään. Katsotaan sitten uudelleen hintoja, kun valikoima on tuntuvasti laajempi.”

Soitinpankkiin on deponoitu toistakymmentä soitinta. Se tarkoittaa pitkäaikaisluovutusta pankin käyttöön ilman omistusoikeuden siirtymistä. Tällainen soitin on esimerkiksi **Kari Tapion** käytössä ollut, **Jani Jalkasen** deponoima vuoden 1959 Gretsch Country Club -sähkökitara.

”Deponoijien lukumäärä osoittaa, että Soitinpankki tunnetaan ja siihen luotetaan.”

Tarkoitettu soitettaviksi

Vaikka soittimet ovat arvotavaraa, niitä ei ole tarkoitettu museoitaviksi. Vuosien matka ja >>>

Vuokrattavissa on muun muassa Rauno Niemisen rakentamat jouhikko ja vaskikantele, Gibsonin L-7 akustinen kitara vuodelta 1935, useita virvelirumpuja sekä Juha Ruokankaan puoliakustinen Mojo Grande -kitara.

KUVA: MES-SOITINPANKKI

MITEN SOITINPANKKIA KÄYTETÄÄN?

MES-SOITINPANKKIA ylläpitää Musiikin edistämissäitiö MES. Pankissa on hieman yli 60 arvosoitinta, joita vuokrataan ammattikäyttöön.

Pankkia voivat käyttää Gramexin ja Teoston taitelijä-asiakkaat sekä Musikkojen liiton, Suomen Musiikintekijöiden ja Suomen Säveltäjien jäsenet. Palveluihin oikeutetut rekisteröityvät omilla tiedoillaan verkkosivulla mes-soitinpankki.fi. Salasanan he saavat tekijänoikeusjärjestöltään tai liitoltaan.

Soittimen voi vuokrata kahdeksi, neljäksi, kuudeksi tai kahdeksaksi viikoksi. Sivuilta näkyvät soitinten tarkat tiedot sekä varauskalenteri. Vuokrat asettuvat haarukkaan 50–160 euroa soittimen arvosta ja vuokra-ajan pituudesta riippuen.

Soittimet ovat arvotavaraa ja ne tulee noustaa sekä palauttaa itse arkipäivänä. Vaikka ne on vakuutettu, ainutlaatuisia ja helposti särkyviä soittimia ei voi antaa kuljetusyritysten rahtitavaraksi.

Kielisoittimet säilytetään Kitarapajassa Helsingin Kruununhaassa ja lyömäsoittimet Percussion Finlandin Pannuhuoneella Helsingin Herttoniemeessä.

Vuokra maksetaan, kun soitin noudetaan. Samalla tarkistetaan soitinvaraus, henkilötiedot sekä jäsennumero.

Vuokrausten välillä soittimet huolletaan. Ne säilytetään ammattimaisesti säädetyssä il-mankosteudessa ja hyvissä olosuhteissa. ●

mes-soitinpankki.fi

"On järkevää pitää soitinten vuokrat maltillisina, jotta niitä käytetään", sanoo Musiikin edistämistätoiminnanjohtaja Tommi Saarikivi.

KUVA: MATTI MATIKAINEN

>>>

tuhannet keikat näkyvät, soittimet on tarkoitettu soitettavaksi sekä nautittaviksi.

Niitä vuokrataan moniin eri tarkoituksiin. Yleisimmin kenties äänityksiin, joihin tiettyä soitinta ei kannata ostaa. Vanhalla soittimella on aivan oma sointinsa, se on saatettu rakentaa eri lailla tai eri materiaaleista kuin nykyiset soittimet.

Osa soittajista kaipaa vanhan soittimen tunnelmaa ja arvostaa sen kauneutta sekä historiaa. Jotkut muusikot kertovat työn saaneen uutta puhtia vintage-soittimesta ja jotkut taas soittavat niillä puhtaan nautinnon vuoksi.

Jotkin soittimista ovat tunnettujen muusikoiden entisiä soittimia. "Mutta ostopäätös tehdään ensisijaisesti mallin ja käyttöarvon vuoksi", Saarikivi sanoo. Historia tulee kaupan päälle.

Soitinten jatkuva huolto on tärkeää. "En ole musiikkifysiikko, joten en tiedä, onko oikeasti parempi soittimelle, että sitä soitetaan vai ei. Mutta soittimet on tarkoitettu soitettaviksi, ja säätiöllä on resursseja niiden ylläpitoon ja huoltoon."

Pandemia-aikana Soitinpankin käyttö jopa lisääntyi, vaikka live-esiintymisiä ei ollut. Moni muusikko oli ahtaalla, mutta vuokrasi silti soittimia.

"Tämä on niin nuori kokeilu, että vuosittainen vuokrausten vaihtelu on minulle vielä pieni huoli. Katse on asetettava 20 vuoden päähän, kun valikoima on jo paljon kattavampi. Tämä on voimakkaassa kehitysvaiheessa oleva projekti", Tommi Saarikivi sanoo.

Tommi Saarikivi on itsekin muun muassa Ultra Bra -yhtyeessä soittanut muusikko. Soitinpankin palveluja hän ei ole vielä käyttänyt. "Jos hankitaan kontrabasso, sitä vuokraan varmasti. Soitan muitakin soittimia, mutta niitä minulla on nyt riittävästi."●

Seinä täynnä soittimia

Kitarapaja huoltaa Soitinpankin kielisoittimet.

TEKSTI: HEIKKI JOKINEN

Soitinpankin kielisoittimien säilytyksestä ja kunnosta vastaa Helsingin Kruununhaassa oleva Kitarapaja.

"Soittimet tarvitsevat säätöä ja muuta hoitoa. Huollamme ja kielitämme ne", sanoo Kitarapajan akustisen puolen vastaava Niklas Mikander. "Vanhoissa soittimissa kuuluu olla ajan patinaa, mutta oleellista on, että ääni ja soitettavuus ovat hyviä."

Pankin lyömäsoittimet säilytetään ja huolletaan Percussion Finlandin Pannuhuoneella Helsingin Herrtoniemessä.

Kitarapajalla säilytettävät pankin kielisoittimet ovat osin hyvin vanhoja: Martin 2-17 -kitara on vuosimallia 1926 ja 1930- ja 1940-luvuilta löytyy useita kitaroita. "Tällaiset soittimet ovat todella harvinaisia Suomessa ja vanhimpien soitinten sointi on aivan omansa."

Mikander kertoo, kuinka haastattelupäivänä pajalla oli käynyt nuori soittaja, joka kokeili ensimmäistä kertaa 1940-luvun Martin-kitaraa. Soittaja oli ollut todella hämmästyntynyt soinnista. Tällainen kitara maksaisi markkinoilla noin 20 000 euroa – jos sellaisia tulisi myyntiin. Soitinpankissa sen saa käyttöönsä kuukaudeksi 80 eurolla.

Soitin moneen tarpeeseen

Asiakkaita on laidasta laitaan, mutta soittimia

haetaan lähinnä studioäänityksiin. "Ei kaililla huippukitaristeillakaan ole varaa tai tarvetta ostaa huippusoittimia. Jos tarvitsee levytysseesioon 12-kielistä Rickenbackeria yhteen kappaleeseen, turha sitä on hankkia."

Rahasta se ei ole kiinni. "Hinnat ovat edullisia. Jos haluat käyttöösi 1930-luvun Gibsonin Yhdysvalloissa, Soitinpankin kauden hinnalla saat sen siellä puoleksi tunniksi."

Nuoriakin muusikoita tulee usein hakemaan soittimia. "Uransa alussa oleva soittaja voi saada ammattilaisen vinkkejä, se on mahdollista."

Osa soittimista on tunnettujen muusikoiden käyttämiä: esimerkiksi Pave Maijaisen ja Maija Vilkkumaan omistama Rickenbacker 330 Capri, J. Karjalaisen Martin 018-T -tenorikitara tai muun muassa Kari Peitsamon käyttämä Fender Telecaster vuodelta 1975.

"Moniin liittyy tarina, niillä on tehty hyvää musiikkia ennenkin. Kitarassa on hyviä biisejä sisällä, ja kitara on hyvä. Emme kuitenkaan painota liikaa sitä, että on kuuluisa soitin, vaan että on hyvä soitin."

Puu on aina puuta

Vuokrattavana on uusia suomalaisiakin soittimia, kuten Rauno Niemisen rakentamat jousikokki, ukulele ja vaskikantele, Kauko

Tarjolla on huippukitaroita, joita saa käyttöönsä kohtuuhintaan.

Liikasen klassinen kitara ASBR vuodelta 1992 sekä AJL Guitarsin Koivuselmer.

Soittimet ovat esillä Kitarapajan seinällä. "Niitä voi kokeilla, vertailla ja saada ahaa-elämyksiä."

Kitarapajassa on tasainen, soittimille ihanteellinen kosteus. "Puu elää vanhassakin soittimessa. Emme pidä mitään liian kosteassa tai kuivassa. Silloin soitin kärsisi, kun se lähtee asiakkaalle."

"Puu on aina puuta", Mikander sanoo. "Sille ei ole korvaajaa." Hyvä puutavara kuten laadukkaat kuusi, mahonki ja ruusupuut ovat hyvän kitaran perusta.

Soitinpankilla on useita yhdysvaltalaisen Martinin kitaroita. "Martin on tehnyt kitaroita 190 vuotta, sillä on hyvät puunvalmistajat. Martinin klassikkomallit ovat olleet tuotannossa 1930-luvulta asti."

Jo katselu rauhoittaa

Juurimusiikin monitoimimies, kitaristi Antti "Gona" Lehtinen käy palauttamassa Kitarapajalle neljäksi viikoksi vuokraamansa kitaran. Hän pitää aivan uskomattomana, että "tällaiselle tavalliselle pulliaiselle annetaan mahdollisuus soittaa ja harjoitella vuoden 1942 Martin 000-28 -kitaralla."

Lehtinen hankki kitaran pitkäsoiton tekoon. Tarkoituksena oli ottaa Gibsonin kitara, mutta se oli vuokralla ja vaihtui Martiniin. "Kävi hyvä tuuri: äänimaailma oli juuri sitä, mitä tarvittiin." Musiikinteko onnistui, työkalu oli oiva.

Mitä tahansa haluaa kokeilla, täällä se on, Lehtinen sanoo Soitinpankista. "Ihan ainutlaatuisen hieno järjestelmä."

Vuokraus toimi hyvin. "Omalla kohdalla ei olisi voinut helpompi olla. Sain Gramexilta Soitinpankin salasanan vartissa."

"Tämä Martin on harvinaisista puulajeista rakennettu soitinvanhus. Jo sen katselu rauhoittaa."●

Soittimet ovat esillä Kitarapajan seinällä, ja niitä saa kokeilla.

TILAA
SOUNDI
SOUNDI.FI/TILAA

INTOHIMONA
MUSIIKKI
soundi.fi

**OPEN CREATIVE
HOUSE.**

- | 12 MUSIC STUDIOS
- | DOLBY ATMOS
- | CO-WORKING -SPACES
- | AV-STUDIOS

Our state-of-the-art music and AV-studio facilities, co-working spaces, and networking events are designed for all creators.

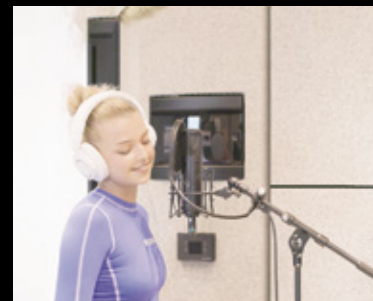

ARTIST & LABEL SERVICES

for all genres, independent
artists, independent labels

- | DIGITAL DISTRIBUTION & ANALYTICS
- | PHYSICAL DISTRIBUTION
- | PERSONAL SUPPORT
- | PROMOTION
- | PLAYLIST PITCHING

- | UPCS & ISRCs
- | STUDIO PHOTOGRAPHY
- | STUDIO VIDEOGRAPHY
- | STYLIST AND MAKEUP SERVICES
- | LIVE STREAMING SERVICES

OCH Artist & Label Services work directly with artists and labels to provide everything needed to take their music to market. With our services, you can have all the benefits of a label without giving up any of your rights.

MUSIIKIN SATAMA, KEILANIEMI, ESPOO
OPENCREATIVEHOUSE.COM